

KORONAVÍRUS
A
KRISTUS

JOHN PIPER

HCJB GLOBAL SLOVAKIA o.z.

Banská Bystrica, 2020

**KORONAVÍRUS
A
KRISTUS**

**KORONAVÍRUS
A
KRISTUS**

John Piper

HCJB GLOBAL SLOVAKIA o.z.

Banská Bystrica, 2020

Názov originálu: *Coronavirus and Christ*
Autor: *John Piper*

Slovenská verzia: *Koronavírus a Kristus*

Copyright ©2020 by Desiring God Foundation
Published by Crossway, 1300 Crescent Street, Wheaton, Illinois 60187, USA

Preklad: *Jana Jurčová*
Jazyková korekcia: *Peter Bruncko, Milan Hudec*
Grafické spracovanie: Andrej Mišina – grafickydizajner.sk
Použitie biblické citáty: Ekumenický preklad, ©2008,
Slovenská biblická spoločnosť

Vydavateľ: HCJB GLOBAL SLOVAKIA , o.z.
Na Starej tehelni 11
974 01 Banská Bystrica
www.radiologos.sk

ePub ISBN: 978-80-570-1942-8
PDF ISBN: 978-80-570-1941-1
MOBI ISBN: 978-80-570-1943-5

OBSAH

Aktuálna udalosť: Koronavírus.....	6
1. ČASŤ: BOH, KTORÝ VLÁDNE NAD KORONAVÍRUSOM	
1. Postav sa na Skalu	9
2. Pevný základ	18
3. Skala spravodlivosti.....	25
4. Zvrchovaný nad všetkým	32
5. Príjemnosť Jeho vlády	39
2. ČASŤ: ČO BOH KONÁ CEZ KORONAVÍRUS	
Úvodné myšlienky: Objavuje a poukazuje	46
6. Zobrazuje morálnu hrôzu.....	51
7. Zosiela konkrétne božie súdy.....	58
8. Prebúdza nás pre druhý príchod.....	62
9. Premieňa nás do súladu s večnou hodnotou Krista.....	66
10. Vzbudzuje v nás robenie dobrých skutkov počas nebezpečenstva.....	76
11. Uvoľňuje korene, aby boli zasiahnuté národy.....	85
Záverečná modlitba	88
Odkazy.....	90

AKTUÁLNA UDALOSŤ: KORONAVÍRUS

TÚTO ÚTLU KNIHU PÍŠEM na konci marca 2020 na začiatku globálnej pandémie známej ako koronavírus alebo ochorenie COVID-19. Tento vírus zasahuje pľúca a v najhorších prípadoch zabíja tak, že človeka zadusí.

Prvý prípad úmrtia v dôsledku tohto vírusu hlásila Čína 11. januára 2020. Dnes, keď túto knihu píšem, sú po celom svete státisíce prípadov tejto infekcie s desaťtisícami mŕtvych. Zatiaľ neexistuje nijaký liek. V čase keď budete túto knihu čítať, budete vedieť oveľa lepšie než ja, ako sa veci vyvíjajú, takže nemusím dopodrobna opisovať opatrenia na spomalenie šírenia tohto vírusu ani to, aký dopad to bude mať na ekonomiku. Blíži sa obdobie, kedy sa zastavia všetky spoločenské podujatia, cestovanie, konferencie, cirkevné zhromaždenia, divadlá, reštaurácie, športové udalosti a podniky. Nie

je to bezprecedentné – z globálneho hľadiska ani z pohľadu Ameriky. Počas globálnej epidémie chrípky v roku 1918 zomrelo podľa odhadov Centra pre kontrolu chorôb približne 50 miliónov ľudí po celom svete. Viac ako 500.000 z nich v Spojených štátoch. Ráno ľudia začali pociťovať príznaky a do večera boli mŕtvi. Telá týchto ľudí zbierali z domov a odvážali do hrobov, ktoré kopali buldozéry. Kazatelia hovorili o Armagedone.

Precedensy, samozrejme, nič nedokazujú. Minulosť prináša varovanie, nie osud. Napriek tomu je to čas, kedy pociťujeme, aký krehký je tento svet. Chvejú sa zdanlivo pevné základy. Mali by sme si klásť otázku: Máme pod nohami pevnú Skalu? Skalu, ktorou nikdy nič nepohne?

Prvá časť:

BOH, KTORÝ VLÁDNE NAD KORONAVÍRUSOM

Kapitola 1

POSTAV SA NA SKALU

MUSÍM PÍSAŤ, pretože kalkulácie rôznych pravdepodobností sú veľmi krehké a nemali by sme do nich vkladať svoju nádej. Porovnávanie troch percent s desiatimi, mladých so starými, zdravých s tými, čo majú podlomené zdravie, vidieku s mestami, izolovaných s tými, ktorí sa stretávajú s priateľmi – takéto porovnávanie ponúka veľmi malú nádej. Nie je to pevné miesto, na ktorom by sme mohli stáť.

Existuje lepší spôsob. Existuje lepšie miesto, na ktoré sa môžeme postaviť: Pevná skala, nie piesok pravdepodobností.

KEĎ PRIŠLA RAKOVINA

Spomínam si na 21. december 2005, keď mi povedali, že mám rakovinu prostaty. Počas niekoľkých nasledujúcich týždňov

sa všetko krútilo okolo pravdepodobností. Pravdepodobnosť, na výsledok ktorej si musíme počkať. Pravdepodobnosť, ako zaberú lieky. Pravdepodobnosť liečby pomocou homeopatických procedúr. Pravdepodobnosť s použitím radikálnej operácie. S mojou manželkou Noël sme všetky tieto čísla brali vážne. No večer sme sa na seba usmiali a vedeli sme, že naša nádej nie je v pravdepodobnostiach. Naša nádej bola v Bohu. Nebolo to o tom, že som si bol na 100% istý, že ma Boh z rakoviny uzdraví, hoci lekári mi môžu dať iba určité pravdepodobnosti. Skala, o ktorej hovoríme, je oveľa lepšia. Áno, lepšia ako uzdravenie. Ešte pred tým, než mi zavolať lekár, aby mi oznámil, že mám rakovinu, mi Boh úžasným spôsobom pripomenul to, že môj život je postavený na Skale. Po bežnej každoročnej prehliadke sa na mňa urológ pozrel a povedal mi: „Rád by som vám urobil biopsiu.“

To naozaj?, rozmýšľal som. „Kedy?“

„Hneď, ak máte čas.“

„Urobím si na to čas.“

Kým pripravoval prístroje a kým som sa prezliekal do neatraktívneho modrého overalu, mal som čas uvažovať nad tým, čo sa deje. Takže on si myslí, že môžem mať rakovinu. Keď sa mi moja budúcnosť na tomto svete začala pred očami meniť, Boh mi pripomenul niečo, čo som nedávno čítal v Biblii.

BOH PREHOVORIL

Ujasnime si to. Nepočujem v hlave žiadne hlasy. Aspoň doteraz sa to nikdy nestalo. Moja istota, že Boh hovorí, je zakotvená v skutočnosti, že Biblia je Jeho slovo. (Viac o tom budem hovoriť v nasledujúcej kapitole.) Boh raz a navždy prehovoril a stále hovorí cez svoje slovo. Ak Bibliu správne chápeme, je to Boží hlas.

Keď som v urologickej ambulancii čakal na biopsiu, ktorá mala potvrdiť, či mám rakovinu, Boh mi povedal toto: „John Piper, toto nie môj hnev. Či budeš žiť alebo zomrieš, budeš so mnou.“ Takto by som to parafrázoval. Jeho skutočné slová zneli takto:

„Lebo Boh nás neurčil na hnev, ale aby sme dosiahli spasenie v našom Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý umrel za nás, aby sme spolu s Ním žili – či bdieme a či spíme“
(1. Tesalonickým 5:9-10)

Či bdieme a či spíme – to znamená či žijem alebo zomriem, budem živý s Bohom. Ako je to možné? Som hriešnik. Ani jeden deň vo svojom živote som neprežil tak, aby som naplnil Božie normy lásky a svätosti. Ako je to teda možné? Ako môže Boh povedať „John Piper, budeš so mnou – či budeš žiť alebo zomrieš“?

Boh ani nečakal na túto otázku a už na ňu odpovedal. Je to kvôli Ježišovi. Jedine kvôli Nemu. Kvôli Jeho smrti nebude žiadny Boží hnev nasmerovaný proti mne. Nie preto, že by som bol dokonalý. Moje hriechy, moja vina a môj trest – to všetko na seba zobral môj Záchranca, Ježiš Kristus. On „zomrel za nás“. Takto to hovorí Jeho slovo. Preto som slobodný od každej viny. Slobodný od trestu. Môžem v istote spočívať v Božej milosti. „Živý alebo mŕtvy, budeš so mnou,“ hovorí Boh.

To je niečo celkom iné než pohrávanie sa s pravdepodobnosťou úspešnej liečby pri rakovine alebo pri koronavíruse. Je to pevná Skala pod mojimi nohami. Nie je krehká. Nie je to žiadny piesok. Bol by som rád, keby táto Skala bola aj pod tvojimi nohami. Práve preto píšem túto knihu.

JE TÁTO SKALA PEVNÁ IBA V POHĽADE DO BUDÚCNOSTI?

To však nie je všetko. Nieкто si to môže prečítať a povie: „Nábožní ľudia ako ty nachádzajú nádej iba v budúcnosti. Ak nájdu bezpečie za hrobom, majú to, čo chcú. No tento „Boží hlas“, o ktorom hovoria, sa ich súčasnosti týka len minimálne. Boh zrejme všetko naštartoval pri stvorení a dáva šťastný koniec na záver. Ale čo je medzi tým? Kde je teraz, práve teraz počas vypuknutia pandémie tohto koronavírusu?“

Nuž, asi si veľmi vysoko cením radosť z Božej prítomnosti po smrti, ktorá bude trvať nekonečné miliardy rokov v protiklade, povedzme, k nekonečnému utrpeniu. Zdá sa mi to rozumné. No Skala, na ktorej stojím (tá, na ktorú pozývam aj teba), je skutočne práve teraz pod mojimi nohami. Teraz!

Pandémia koronavírusu je na mieste, kde žijem. Kde všetci žijeme. A keby nebolo koronavírusu, čakal by som na to, kedy sa znovu objaví rakovina alebo lokalizovaná embólia z roku 2014, ktorá čaká na to, kedy sa uvoľní, dostane sa mi do mozgu a zmení ma na bezduchého človeka, ktorý už nikdy nenapíše ani jednu vetu. Alebo stovky ďalších nepredvídateľných nešťastí, ktoré by ma – alebo vás – mohli v ktoromkoľvek momente paralyzovať.

Skala, o ktorej hovorím, je práve teraz pod mojimi nohami. Môžem povedať, že tá Skala je teraz pod mojimi nohami preto, lebo nádej presahujúca hrob je nádej v tejto prítomnosti. Predmetom nádeje je budúcnosť. Prežívanie nádeje je prítomnosť. A táto prítomná skúsenosť je veľmi silná.

Nádej znamená moc. Prítomnú moc. Nádej bráni ľuďom v tom, aby si vzali život – teraz. Pomáha ľuďom vstať z postele a ísť do práce – teraz. Dáva zmysel každodennému životu, aj keď musia zostať doma, v karanténe – teraz. Oslo-

bodzuje od sebeckého strachu a chamtivosti – teraz. Podporuje lásku, podstúpenie rizika a obeť – teraz.

Takže pred tým, než budeš bagatelizovať budúcnosť, buď obozretný. Môže to byť tak, že keď je tvoja budúcnosť nádherná a istá, tvoje tu a teraz bude príjemné a úrodné.

BOŽIA RUKA VO VÍRUSOCH

V urologickej ambulancii som mohol na obranu milých slov od Boha ku mne povedať: „Či budeš žiť alebo zomrieš, budeš so mnou.“ Táto nádej (cez smrť a vzkriesenie Ježiša) vo mne vyvoláva túžbu dať svoj život pre dobro druhých už teraz – najmä pre ich večné dobro. Vzbudzuje vo mne horlivosť nepremrhať môj život. Odstraňuje váhanie. Napĺňa ma túžbou, aby som hlásal veľkosť Ježiša Krista. Vyvoláva vo mne túžbu vydať seba samého (2. Korintským 12:15), aby som so sebou do večnej radosti priviedol čo najviac ľudí.

No hoci by som tieto slová mohol povedať, keď niekto bude namietajú, že Boh Johna Pipera sa špecializuje na budúcnosť, a nie na to, čo je tu a teraz, nie je to tá jediná vec, ktorú je potrebné povedať.

V skutočnosti to, čo poviem, spôsobí, že niekto bude namietajú: „Boh sa príliš angažuje v tom, čo je tu a teraz. Teraz si

prešiel od Boha, ktorý dáva do poriadku budúcnosť, k Bohu, ktorý má svoje prsty vo vírusoch.“

NIE „MÁM SA DOBRE“, ALE „CÍTIM SA DOBRE“

Poviem to takto. Pred tým, než mi diagnostikovali rakovinu, sa ma ľudia často pýtali: „Ako sa máš po zdravotnej stránke?“ A ja som odpovedal: „Mám sa dobre.“ Už viac takto neodpovedám. Vravím: „Cítim sa dobre.“ Je v tom rozdiel. Deň pred tým, než som išiel na tú urologickú kontrolu, som sa cítil dobre. Deň nato mi povedali, že mám rakovinu. Inými slovami, po zistení diagnózy som sa nemal dobre. Aj teraz, keď píšem tieto slová, neviem, či sa mám dobre. Cítim sa dobre. Oveľa lepšie, než by som si zaslúžil. Všetko, čo viem, je, že mám rakovinu. Alebo možno aj zrazeninu krvi. Alebo koronavírus.

Aký to má zmysel? Dôvod, prečo by sme nemali hovoriť „Mám sa dobre“, je, že samotný Boh vie a rozhoduje o tom, či sa máš práve teraz dobre. Povedať „Mám sa dobre“, keď nevieš, či sa máš dobre, a nemáš to pod svojou kontrolou, je ako povedať „Zajtra pôjdem do Chicaga a budem tam niečo vybavovať“, hoci nemáš istotu, či zajtra budeš vôbec nažive, nehovoriac o tom, že by si tam niečo vybavil. Biblia o takýchto vyjadreniach hovorí toto:

„A teraz vy, ktorí hovoríte: Dnes alebo zajtra pôjdeme do toho a toho mesta, pobudneme tam rok a budeme obchodovať a zarábať – vy predsa neviete, čo bude zajtra s vašim životom. Ste para, ktorá sa nachvíľu ukáže a potom zmizne. Namiesto toho by ste mali povedať: Ak bude Pán chcieť, budeme žiť a vykonáme to alebo ono!“ (Jakub 4:13-15).

Takže Boh, ktorého zaujíma len budúcnosť, sa vyparil. Takýto efekt má jasné svetlo biblickej pravdy na pomínuteľnú hmlu našich názorov.

AK ON ROZHODUJE, ŽE BUDEME ROBIŤ TO ALEBO ONO

Skala, na ktorej stojím (a na ktorej chcem, aby si stál aj ty), je Skala Božieho pôsobenia vo svete teraz a naveky. Biblia hovorí: *„Ak Boh bude chcieť, budeme žiť.“* Tu sú hranice našich možností. Nielen: *„Či budeš žiť alebo či zomrieš, budeš s Bohom“*, ale aj *„Boh rozhoduje o tom, či budeš žiť alebo zomrieš.“*

A nielen či budeš žiť alebo či zomrieš. Je zaangažovaný oveľa viac. *„Ak Pán bude chcieť, urobíme to alebo tamto.“* Z toho „to alebo tamto“ nie je vylúčené nič. On je v tom všetkom úplne zaangažovaný. Úplne. Či ide o zdravie alebo

chorobu. O ekonomický kolaps alebo o uzdravenie. O nádych alebo zástave dýchania.

To znamená, že kým som čakal u lekára na biopsiu, Boh mi mohol povedať (čo neskôr aj urobil): „Neboj sa. Či budeš žiť alebo zomrieš, budeš so mnou. A kým budeš žiť, nič sa ti nestane – nič! - čo Ja neurčím. Ak rozhodnem, budeš žiť. Ak rozhodnem, zomrieš. A kým na základe môjho rozhodnutia zomrieš, rozhodnem o tom, či budeš robiť to alebo ono. Pusti sa do práce.“

Toto je moja Skala, dnes, zajtra a naveky.

POSTAV SA NA SKALU

Táto kniha je moje pozvanie, aby si sa ku mne pridal a postavil sa na pevnú Skalu, ktorou je Ježiš Kristus. Dúfam, že úplne porozumieš, čo to znamená. Mojm cieľom je ukázať, prečo je Boh v Kristovi Skalou aj v tomto momente našich dejín – v tejto pandémie koronavírusu – a aké to je stáť na Jeho mocnej láske.

Kapitola 2

PEVNÝ ZÁKLAD

NIE JE VEĽMI PODSTATNÉ, čo si myslím o koronavíruse alebo o čomkoľvek inom. No nekonečne záleží na tom, čo si myslí Boh. On nemlčí o tom, čo si myslí. V Biblii by sme sotva našli stránku, ktorá by v súvislosti s touto krízou bola nepodstatná.

PEVNÝ A LÁSKAVÝ

Môj hlas je ako tráva, Boží hlas je ako žula. „*Tráva uschne, kvet opadne, ale Pánovo slovo ostáva naveky*“ (1. Petra 1:24-25). Pán Ježiš povedal, že Božie slovo „*nemožno zrušiť*“ (Ján 10:35). To, čo hovorí Boh, je „*pravdivé a spravodlivé*“ (Žalm 19:10). Jeho slovo je preto pevným základom pre život. „*Dávno viem z Tvojich prikázaní, že si ich ustanovil naveky*“ (Žalm 119:152). Počúvať Boha a veriť Mu je ako postaviť svoj dom na skale, nie na piesku (Matúš 7:24).

Jeho slovo je rada, ktorej chceš venovať pozornosť. „*On svoj zámer uskutočňuje obdivuhodne, zveľaďuje múdrosť*“ (Izaiáš 28:29). „*Jeho múdrosť je nesmierna*“ (Žalm 147:5). Keď dáva radu o koronavírusu, je pevná, neotrasiteľná, trvalá. „*Hospodinove zámery sú večné*“ (Žalm 33:11). „*Božia cesta je dokonalá*“ (2. Samuelova 22:31).

Preto sú Jeho slová príjemné a vzácne. „*Vzácnnejšie sú ako zlato... sladšie sú ako med, ako med z plástov*“ (Žalm 19:11). Skutočne sú lahodnosťou večného života: „*Pane, ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života*“ (Ján 6:68).

Preto v tých najlepších aj najhorších obdobiach prináša Božie slovo neotrasiteľný pokoj a radosť. Určite to tak je. Modlím sa, aby všetci, ktorí čítajú túto knihu, zdieľali skúsenosť proroka Jeremiáša: „*Tvoje slová sú pre mňa rozkošou a radosťou srdca*“ (Jeremiáš 15:16).

A nezabúdaj, že nádhera Božieho slova sa nestráca v tomto historickom momente trpkkej prozreteľnosti – nestráca sa, ak sme spoznali tajomstvo toho, že hoci sme „*zarmucovaní, no predsa sa radujeme*“ (2. Korintským 6:10). Neskôr uvidíme ešte jasnejšie, v čom je toto tajomstvo. No teraz je to tu v jednej vete. Tajomstvo toho, že sme „*zarmucovaní, no predsa sa radujeme*“, je poznanie, že tá istá zvrchovanosť, ktorá by mohla zastaviť koronavírus, no nerobí to, je rovnaká zvrcho-

vanosť, ktorá ovláda všetko počas nej. Potešuje dušu nádejou, že Božie zámery sú dobré – a to dokonca aj v smrti – voči tým, ktorí Mu dôverujú.

AKO TO VIEŠ?

Preto je oveľa naliehavejšia otázka: Ako vieš, že Biblia je Božie slovo? Moja krátka odpoveď znie, že ho presvecuje Božia sláva, ktorá dokonale zapadá do Bohom vyformovanej šablóny v tvojom srdci – ako dve ozubené kolesá, ako ruka do rukavice, ako ryba do vody, ako krídla do vzduchu, ako posledný kúsok puzzle.

A viem si predstaviť, že niekto bude namietat: „To znie trochu mysticky a subjektívne. Prečo takto odpovedáš?“

Pretože pred päťdesiatimi rokmi, keď som zápasil s tým, na čom mám postaviť svoj život, som si uvedomil, že vedecké a historické argumenty v prospech Biblie nebudú pre väčšinu populácie fungovať. Prečo? Pretože hoci sú pravdivé a aj užitočné, nedokáže ich pochopiť osemročné dieťa, vidiečan bez vzdelania vo vzdialenej tichomorskej džungli, ani bežný človek s nízkym stupňom formálneho vzdelania. Aj napriek tomu sa mi zdalo zrejmé, že Boží zámer je, aby títo ľudia počuli Božie slovo a verili mu – bez toho, aby museli tápať v tme.

BIBLICKÁ VIERA NIE JE SKOKOM DO TMY

Biblický pohľad viery nie je skokom do tmy. Viera je niečo, čo je isté a čo má pevný základ. Vierou sa nenazýva preto, lebo nemá žiadny základ, ale pretože jej súčasťou je dôvera. Pán Ježiš nenazýval veriacich slepými, slepými nazýval neveriacich (Matúš 15:14). „*Pozerajú, ale nevidia*“ (Matúš 13:13). Zachraňujúca viera v Božie slovo je založená na „videní“. Skutočnom videní.

Videní čoho? Biblia odpovedá takto: „*V nich boh tohto veku zatemnil mysle neveriacich, aby nevideli svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obrazom Boha*“ (2. Korintským 4:4).

Inými slovami, existuje druh duchovného svetla, ktorý presvecuje evanjelium – biblický príbeh záchrany. Aké je to svetlo? Je to svetlo „Kristovej slávy, ktorý je obrazom Boha.“ Nie je to nič magické. Nie je to ani mystické v tom zmysle, že by sa zrazu objavilo niečo, čo v skutočnosti neexistuje. Ježiš Kristus bol Bohom v ľudskom tele, ktorého morálka, duchovno a nadprirodzená sláva – Jeho nádhera, hodnota a veľkosť – svieti skrze Božie slovo. Potvrďuje pravosť a pravdivosť Písma.

MEDZERA V TVOJEJ DUŠI V TVARE BOHA

Preto hovorím, že existuje Božia sláva, ktorá svieti skrze Písmo a ktorá presne zapadá do medzery v tvojom srdci v tvare Boha. Týmto spôsobom Božia sláva potvrdzuje pravdu a výnimočnosť Biblie.

Áno, verím, že existuje určité prázdno v tvare Boha – akoby nepriame poznanie Boha – v každej jednej ľudskej duši. Biblia to hovorí takto, keď rozpráva o celom ľudstve:

„Lebo im je zjavné, čo môžu poznať o Bohu, ved' sám Boh im to zjavil. ... hoci poznali Boha, neoslavovali Ho ako Boha a neďakovali Mu, ale v mudrovaní upadli do prevrátenosti a ich nerozumné srdce sa zatemnilo“ (Rimanom 1:19,21).

Biblia učí, že toto poznanie každej duše nás všetkých robí zodpovednými za to, aby sme videli Božiu slávu zjavenú v prírode. Rovnako sme zodpovední za to, aby sme videli Božiu slávu v Pánovi Ježišovi skrze Jeho slovo. *„Nebesia rozprávajú o sláve Božej a dielo Jeho rúk zvestuje obloha“ (Žalm 19:2).* Musíme to vidieť a byť za to vďační. Rovnako Boží Syn ukazuje na slávu Boha a my sme zodpovední za to, aby sme ju videli a uctievali Ho. Apoštol Ján hovorí: *„Hľadeli sme na Jeho slávu, slávu, ktorú má od Otca“ (Ján 1:14).*

Toto je sláva, ktorá sama seba potvrdzuje, ktorá svieti z Božieho slova a dáva nám pevný a dobre ukotvený základ, aby sme verili, že kresťanské Písmo je od Boha.

TECHNOLÓGIA VS. VKUS

Spôsob, akým spoznávame Božiu slávu v Písme, sa podobá tomu, ako zisťujeme, že med je med. Veda a technológia môžu hovoriť, že v tejto fľaši je med na základe chemických experimentov – presne tak, ako biblickí učenci presvedčivo tvrdia, že Biblia je historicky spoľahlivá. No väčšina ľudí nie sú vedcami ani učencami. Vieme, že vo fľaši je med, pretože sme ho ochutnali.

Podobne vnímame takúto príjemnú a lahodnú chuť Božej slávy v poslanstve Biblie. Dotýka sa to tej časti nášho vnútra, o ktorom vieme, že ho tam vložil Boh. *„Aké sladké sú Tvoje reči mojim dasnám a nad med mojim ústam!“* (Žalm 119:103). *„Okúste a spoznajte, že dobrý je Hospodin!“* (Žalm 34:9). Je to skutočné videnie a ochutnanie. Nie je to nič predstierané. Vidíme a ochutnávame to, čo skutočne existuje.

POVEDZME „ÁNO“ SKALE NAŠEJ ÚTECHY

Takže keď Pán Ježiš hovorí, že *„Písmo nemožno zrušiť“* (Ján 10:35) a keď apoštol Pavel hovorí, že *„celé Písmo je Bohom*

vnuknuté“ (2. Timoteovi 3:16), a keď apoštol Peter hovorí, že autori Písma „*hovorili z vnuknutia Ducha Svätého*“ (2. Petra 1:21), naše srdce súhlasí. Ochutnali sme to a videli. Vieme to. A toto poznanie má pevný základ. Nerobíme krok do tmy. Celá naša duša je v súlade s biblickým vyjadrením: „*Pravda je jadrom Tvojho slova*“ (Žalm 119:160). „*Hospodine, naveky pevne stojí v nebesiach Tvoje slovo*“ (Žalm 119:89). „*Každá reč Božia je prečistená*“ (Príslovia 30:5).

Keď sa toto deje, celá Božia pravda nás zaplavuje. A to aj vtedy, keď čelíme koronavírusu. Prichádza s nenahraditeľnou útechou: „*Keď množstvo starostí ma tlačí, potešujú mi dušu Tvoje útechy.*“ (Žalm 94:19). „*Keď spravodliví kričia, Hospodin ich počuje, zo všetkých súžení ich vytrhuje. Blízky je Hospodin tým, čo sú skrúšeného srdca, a pomáha tým, čo majú ubitého ducha*“ (Žalm 34:18-19).

Žiadny človek nedokáže v takejto pandémie utešiť našu dušu tak ako Boh. Jeho útecha je neotrasiteľná. Je to útecha obrovskej vysokej Skaly v rozbúrenom mori. Vychádza z Jeho slova, z Biblie.

Kapitola 3

SKALA SPRAVODLIVOSTI

AK MÁ BYŤ BOH našou Skalou, musí byť spravodlivý. Nespravodlivá Skala je fatamorgánou. Táto globálna pandémie otriasa našou istotou, že Boh je spravodlivý, svätý a dobrý. Keby uprostred tejto pandémie Boh nebol spravodlivý, nemáme žiadnu Skalu.

Preto sa potrebujeme spýtať: Čo je Božia svätosť, spravodlivosť a dobrota? Pretože ak nevieme, čo tieto vlastnosti znamenajú, ako budeme vedieť, či prepuknutie tohto koronavírusu v nich nespôsobilo praskliny? Ako môžeme vedieť, či sú večnými základmi Skaly, ktorá nás zachraňuje?

To, čo uvidíme, je skutočnosť, že Biblia nevykresľuje Božiu svätosť, spravodlivosť a dobrotu ako identické ale ako vzájomne prepojené. Začneme Božou svätosťou. Čo je to Božia svätosť?

NEKONEČNÁ HODNOTA, KTORÁ VŠETKO PRESAHUJE

Kľúčový význam starozmluvného slova pre svätosť je myšlienka oddelenosti – odlišný a oddelený od obyčajného. A keď sa aplikuje na Boha, táto oddelenosť naznačuje, že v Jeho triede, v Jeho kategórii je iba On sám. Je ako diamant jediný svojho druhu, ktorý má najvyššiu hodnotu. Pre tento druh oddelenosti Boha môžeme použiť slovo všetko-presahujúci alebo transcendentný. Je tak jedinečne odlišný, že presahuje všetky sféry. Je nad nimi a je oveľa cennejší než všetko ostatné. Keď Mojžiš udrel do skaly namiesto toho, aby k nej hovoril tak, ako mu povedal Boh, Boh ho pokarhal: „*Neverili ste vo mňa a neposvätili ste ma v očiach Izraelcov...*“ (4. Mojžišova 20:12). Inými slovami, Mojžiš nepristupoval k Bohu ako k výnimočnému a nadovšetko dôveryhodnému, ale iba ako k inej ľudskej autorite, ktorú možno ignorovať.

V Izaiášovi 8:12-13 povedal Boh Izaiášovi: „*Nebojte sa toho, čoho sa on bojí, a nelákajte sa! Hospodina mocností pokladajte za svätého, nech je On vašim postrachom a bázňou.*“ Inými slovami, nedávajte Boha do tej istej skupiny ako sú všetky vaše bežné strachy a obavy. Pristupujte k Nemu ako k úplne oddelenému a jedinečnému – transcendentálnemu, všetko-presahujúcemu – ktorý vzbudzuje strach a obavy.

Preto je Božia svätosť Jeho nekonečnou hodnotou, ktorá presahuje všetko ostatné. Je vo svojej triede sám, čo znamená, ohľadom svojej existencie nie je závislý od ničoho iného. Existuje sám osebe. Nepotrebuje nič a nezávisí od ničoho. Je úplný, kompletný, dokonalý. Preto má tú najväčšiu hodnotu ako zdroj všetkej reality a hodnoty.

JE NAD VŠETKÝM, ALE NIE JE SAMOTÁRSKY

Božia nekonečná vyvýšenosť nad každou inou realitou neznamená, že je bez lásky, že je to niekto, kto má rád samotu. Historická doktrína Trojice je biblická. Boh existuje v troch božských osobách, ale všetky tri sú jedno – sú jednej podstaty. Je len jeden Boh, nie traja. No tento jeden Boh existuje v pravej jednote s Otcom, Synom a Duchom Svätým. Každý z nich je večný a nemá začiatok. Každý z nich je tým istým skutočným Bohom.

Takže Božia svätosť – všetko-presahujúca hodnota a veľkosť – neznamená, že je vo svojej nekonečnej vznešenosti samotársky a bez lásky. Boh Otec pozná Syna a miluje Ho dokonale, úplne, nekonečne (Marek 1:11, Marek 9:7, Kolosenským 1:13). Boh Syn pozná Otca a miluje Ho dokonale, úplne, nekonečne (Ján 14:31). Duch Svätý je dokonalé, úplné, nekonečné vyjadrenie poznania a vzájomnej lásky Otca a Syna.

Prečo je to dôležité? Pretože toto dokonalé trojjediné spoločenstvo je základom pre plnosť, dokonalosť a úplnosť Boha. Je základom Jeho všetko-prevyšujúcej hodnoty, nádhery a veľkosti. Je základom Jeho svätosti.

SVÄTOSŤ JE VZÁJOMNE PREPOJENÁ SO SPRAVODLIVOSŤOU

V opise Božej svätosti chýba jedna dimenzia. Biblia hovorí o Božej svätosti nielen ohľadom nadprirodzenosti ale aj morálky. Byť svätým neznamená byť iba oddeleným a nadprirodzeným, ale aj spravodlivým. Toto nastoľuje otázku, ktorá nám jasne ukáže, ako vnímame koronavírus vo vzťahu k Bohu: Keďže spravodlivosť znamená robiť to, čo je správne, a robiť to, čo je správne naznačuje dodržiavanie určitej normy spravodlivosti, s akou normou je v súlade Božia spravodlivosť?

Pred stvorením neboli mimo Boha nijaké normy. Nebolo mimo Neho nič, s čím by mohol byť v súlade. Pred stvorením bol Boh jedinou realitou. Takže keď existuje iba Boh, ako sa dá definovať to, čo je pre Neho správne? Teda ako môže Božia svätosť zahŕňať nielen Jeho nadprirodzenosť ale aj Jeho spravodlivosť?

Odpoveď znie, že normou Božej spravodlivosti je Boh. Základný biblický princíp je, že „nemôže zaprieť seba samého“

(2. Timoteovi 2:13). Nemôže konať spôsobom, ktorý by zaprel Jeho vlastnú nekonečnú hodnotu, nádheru a veľkosť. Toto je norma toho, čo je pre Boha správne. To znamená, že morálny rozmer Božej svätosti – Jeho spravodlivosť – je Jeho neochvejným záväzkom konať v súlade s Jeho hodnotou, nádherou a veľkosťou. Každá náklonnosť, každá myšlienka, každé slovo a každý Boží čin bude vždy v súlade s nekonečnou hodnotou a nádherou Jeho všetko-presahujúcej plnosti. Keby mal Boh poprieť túto hodnotu, nádheru či veľkosť, nebolo by to správne. Bola by porušená konečná norma. Bol by nespravodlivý.

SPRAVODLIVOSŤ JE PREPOJENÁ S DOBROTOU

Božia добрota nie je identická s Jeho svätosťou či s Jeho spravodlivosťou. Ale ich prepojenie je v tom, že Jeho svätosť prekypuje v добрote a Jeho spravodlivosť sprevádza jej nastolenie. Nikdy nie sú v rozpore. Božia добрota je Jeho dispozícia byť štedrým – robiť to, čo je pre ľudí dobrým darom, požehnaním. Všetko presahujúca Božia plnosť a dokonalosť – Jeho svätosť – je ako fontána, ktorá preteká. Preto je Jeho prirodzenosťou štedrosť. Boh nič nepotrebuje. Preto nikdy nevyužíva druhých, aby tým doplnil niečo, čo Mu chýba. Namiesto toho je Jeho prirodzenosťou dávať a nie

brať. „*Nedá si slúžiť ľudskými rukami, akoby niečo potreboval. Ved' On sám dáva všetkým život, dýchanie a všetko*“ (Skutky apoštolov 17:25).

Ale Jeho dobrota nie je odpojená od Jeho spravodlivosti. Nie je udeľovaná spôsobom, ktorý by popieral Jeho konečnú hodnotu, nádheru a veľkosť. Preto Božia spravodlivosť zahŕňa konečný trest rovnako ako dobrotu. Keď Boh trestá v pekle tých, čo nečinili pokánie z hriechov, neudeluje im svoju dobrotu, no neprestáva byť dobrým. Jeho svätosť a spravodlivosť vládnu nad udeľovaním Jeho dobroty.

Preto svoju dobrotu smeruje najmä k tým, ktorí sa Ho boja a majú v Ňom svoje útočisko. „*Aká nesmierna je Tvoja dobrota, ktorú si odložil tým, ktorí sa Ťa boja. Preukázal si ju tým, ktorí sa pred ľuďmi utiekajú k Tebe*“ (Žalm 31:20).

Táto úcta a viera nám nezískavajú Božiu priazeň. Smrteľní hriešnici, ktorí sú tak veľmi závislí, nemôžu urobiť nič, aby si od Boha čokoľvek zaslúžili. Božia dobrota voči hriešnikom je vždy zadarmo a je nezaslúžená. Prečo teda Boh prejavuje svoju hojnú dobrotu voči tým, ktorí sa Ho boja a majú v Ňom útočisko? Je to preto, lebo takáto úcta a viera ukazujú Božiu hodnotu, nádheru a veľkosť (Rimanom 4:20). A spravodlivosť vedie Boha k tomu, aby prijímal tých, ktorí sú pred Ním pokorení.

ČO TEDA S KORONAVÍRUSOM?

V nasledujúcej kapitole budeme hovoriť o Božej vševedúcej nad všetkým vládnucej zvrchovanosti nad všetkými vecami. No to, čo sme tu videli, nám bude brániť v tom, aby sme dospeli k záveru, že Božie ruky v koronavíruse diskreditujú Jeho svätosť alebo Jeho spravodlivosť či dobrotu. Nebudeme takí naivní, aby sme dávali na jednu rovinu ľudské utrpenie s Božou nespravodlivosťou alebo aby sme dospeli k záveru, že Boh prestal byť svätý alebo dobrý, keď riadi tento svet.

Všetci sme hriešni. Bez výnimky. Všetci sme vymenili slávu Božej hodnoty, nádhery a veľkosti za veci, z ktorých sa viac tešíme (Rimanom 1:23, Rimanom 3:23). Toto je hanebná potupa Boha bez ohľadu na to, či ju vnímame alebo nie. Preto si zasluhujeme trest. Naše zneuctenie Božej slávy spôsobuje, že sme tými, ktorí si zasluhujú Jeho svätý hnev. Biblia hovorí, že sme „*od prirodzenosti deťmi hnevu*“ (Efezským 2:3), čo znamená, že Boh by bol stále svätý a spravodlivý, keby nám odoprel svoju dobrotu.

Koronavírus teda neukazuje na Božiu nesvätosť alebo nespravodlivosť či nedostatok dobroty. Naša Skala v týchto ťažkých dňoch nie je nespravodlivá. Boh nie je nesyvätý. „*Nikto nie je svätý ako Hospodin... Nikto nie je skalou ako náš Boh.*“ (1. Samuelova 2:2). Naša Skala nie je fatamorgána.

Kapitola 4

ZVRCHOVANÝ NAD VŠETKÝM

V DRUHEJ KAPITOLE som použil výraz „trpká prozreteľnosť“. To je koronavírus. Opísať niektoré z Božích skutkov ako trpké nie je rúhanie. Noema, ktorá bola svokrou Rút, čo prišla o svojho manžela, dvoch synov a nevestu kvôli hladu a exilu povedala:

„Všemohúci mi pripravil veľa trpkostí. Odišla som plná, ale Hospodin ma privádza späť prázdnu... Všemohúci dopustil na mňa nešťastie“ (Rút 1:20-21).

Neklamala, nepreháňala ani neobviňovala. Bola to jednoduchá a hrozná skutočnosť. „Trpká prozreteľnosť“ nie je znevažovanie Božích ciest. Je to ich opis.

Takisto som v druhej kapitole povedal, že príjemnosť Božieho slova uprostred tejto trpkkej prozreteľnosti nie je oslabená – nie, ak sme spoznali tajomstvo toho, čo to znamená, že sme „zarmucovaní, no predsa sa radujeme“ (2Kor 6:10). Hovoril som, že sa k tomuto tajomstvu vrátíme. Potom som to zhrnul vo vete: Tá istá zvrchovanosť, ktorá by mohla zastaviť koronavírus, no neurobí to, je presne tá istá zvrchovanosť, ktorá v tejto kríze zaopatruje dušu. Toto poznanie všetko mení. Takže je to pravda?

BOH KONÁ PODĽA SVOJEJ VÔLE

Mojím cieľom v tejto aj v nasledujúcej kapitole je ukázať, že Boh vládne nad všetkým a patrí mu všetka múdrosť. Je zvrchovaný nad koronavírusom. Chcem ukázať, že toto je dobrá správa – naozaj je to tajomstvo prežívania Božej príjemnosti v jeho trpkkej prozreteľnosti. Povedať, že Boh nad všetkým vládne znamená, že je zvrchovaný. Jeho zvrchovanosť znamená, že môže urobiť všetko – a v skutočnosti to aj robí – pre čo sa odhodlá a rozhodne. Hovorím to tak preto, lebo Boh v istom zmysle chce veci, ktoré nevykonáva. Môže vyjadrovať svoje túžby, o ktorých sa rozhodne, že podľa nich nebude konať. V tomto zmysle nie sú rozhodujúce. On sám

nedovolí, aby tieto túžby boli vykonané. Rozmýšľajme napríklad o odseku v Plači Jeremiášovom 3:32-33:

„Ak zarmúti, zľutuje sa vo svojej veľkej láske, pretože neponižuje a nezarmucuje ľudských synov z rozmaru.“

Zarmucuje nás, ale nie zo svojho srdca. Rozumiem tomu tak, že hoci sú v jeho charaktere (srdci) aspekty, ktoré neinklinujú k tomu, aby nás zarmucoval, iné aspekty jeho charakteru diktujú to, že jeho svätosť a spravodlivosť nás zarmucuje.

Neznamená to, že Boh je dvojzmyselný či falošný. V tom, ako všetky jeho atribúty spolupracujú, je dokonalá krása a súdržnosť. Ale to neznamená, že to nie je zložité. Jeho charakter je skôr ako symfónia než ako sólové vystupovanie.

Takže keď hovorím, že Božia zvrchovanosť znamená, že môže robiť a naozaj robí všetko, čo sa rozhodne urobiť, myslím tým, že mimo neho neexistuje žiadna sila, ktorá by mohla jeho vôli odporovať alebo ju mariť. Keď rozhodne, že sa niečo stane, tak sa to stane. Inými slovami – všetko sa deje preto, lebo je Božia vôľa.

VŠADEPRÍTOMNÁ ZVRCHOVANOSŤ

Izaiáš učí, že toto je súčasťou samotnej podstaty toho, čo znamená byť Bohom:

„Ja som Boh a iného Boha niet a nikto nie je ako ja. Od počiatku oznamujem budúcnosť, od pradávna to, čo sa ešte nestalo. Hovorím: Môj zámer trvá, všetko čo chcem, urobím“ (Iz 46:9-10).

Byť Bohom znamená, že koná podľa svojej rady – vždy. Boh iba nevyhlasuje, ktoré budúce udalosti sa stanú – on spôsobuje, že sa stanú. Povie slovo a potom dodá: *„Bdiem nad svojím slovom, aby som ho splnil“* (Jer 1:12), čo znamená – ako sa to na základe ťažkých skúseností naučil Jób: *„Spoznal som, že môžeš všetko, a že nijaký plán nie je pre teba neuskutočniteľný“* (Jób 42,2). Alebo ako sa naučil Nebúkadnecar zo svojho milosrdného poníženia:

„Všetci obyvatelia zeme sú považovaní za nič, a Boh koná podľa svojej vôle medzi vojskom neba a medzi obyvateľmi zeme; zvrchovaný nad všetkými; nikto nemôže zastaviť jeho ruku alebo mu povedať: „Čo si to urobil?“ (Dan 4:35).

Alebo ako hovorí žalmista:

„Hospodin koná, čo chce, na nebi i na zemi, v moriach i vo všetkých hĺbinách“ (Ž 135:6).

Alebo ako to sumarizuje apoštol Pavol:

„Všetko koná podľa zámeru svojej vôle“ (Ef 1:11).

„Všetko.“ Nie niektoré veci. A „podľa zámeru svojej vôle“, nie podľa vôle či síl mimo neho. Inými slovami, Božia zvrchovanosť zahŕňa všetko, všetko preniká a je všadeprítomná. On drží absolútnu moc nad svetom vo svojich rukách. Vládné vetru (Lk 8:25), bleskom (Jób 36:32), snehu (Ž 147:16), žabám (2M 8:1-15), komárom (2M 8:16-19), všiam (2M 8:20-32), kobyľkám (2 M 10:1-20), prepeliciam (2M 16:6-8), červom (Jon 4:7), rybám (Jon 2:10), vrabcom (Mt 10:29), tráv (Ž 147:8), rastlinám (Jon 4:6), hladomoru (Ž 105:16), slnku (Joz 10:12-13), bránam väzenia (Sk 5:19), slepote (2M 4:11, Lk 18:42), hluchote (2 M 4:11), ochrnutiu (Lk 5:24-25), horúčke (Mt 8:15), každej chorobe (Mt 4:23), cestovateľským plánom (Jak 4:13-15), srdcu kráľov (Pr 21:1; Dan 2:21), národom (Ž 33:10), vrahom (Sk 4:27-28) a duchovnej smrti (Ef 2:4-5) – a každý z nich koná jeho zvrchovanú vôľu.

NIE JE TO OBDOBIE PRE SENTIMENTÁLNE NÁZORY NA BOHA

Preto aj koronavírus poslal Boh. Nie je to obdobie pre sentimentálne názory na Boha. Je to trpké obdobie. A Boh ho ustanovil. Boh mu vládne. On ho ukončí. Ani časť z neho sa mu nevymkla spod kontroly. Život a smrť sú v jeho rukách. Jób nezhršil (Jób 1:22), keď povedal:

„Nahý som vyšiel zo života matky a nahý sa ta vrátim. Hospodin dal a Hospodin vzal, nech je požehnané meno Hospodina“ (Jób 1:21).

Pán dal a Pán vzal. Pán vzal Jóbovi deti. V prítomnosti Boha nemá nikto právo na život. Každý dych je darom z milosti. Každý tlkot srdca je nezaslúžený. Život a smrť sú definitívne v Božích rukách:

„Pozrite teraz, že ja, len ja som a okrem mňa iného Boha niet. Ja usmrcujem, je ožívujem, raním i hojím. Niet nikoho, kto by sa mohol z mojej ruky vytrhnúť“ (5 M 32:39).

Preto keď uvažujeme nad našou budúcnosťou s koronavírusom – alebo s akoukoľvek inou, život ohrozujúcou situáciou – Jakub nám hovorí, ako máme rozmýšľať a hovoriť: „Mali by ste povedať:

Ak bude Pán chcieť, budeme žiť a vykonáme to alebo ono!“ (Jak 4:15).

Ak bude chcieť, budeme žiť. Ak nie, nebudeme. Pokiaľ ide o to, čo viem, znamená to, že keď bude táto kniha publikovaná, nebudem žiť. Mám minimálne jedného príbuzného, ktorý je nakazený koronavírusom. Mám 74 rokov, moje

1.ČASŤ: BOH, KTORÝ VLÁDNE NAD KORONAVÍRUSOM

pľúca ohrozuje krvná zrazenina a sezónna bronchitída. No tieto faktory nie sú v konečnom dôsledku rozhodujúce. Boh rozhoduje. Je to dobrá správa? Áno. V nasledujúcej kapitole sa vám pokúsim ukázať, prečo je to tak.

Kapitola 5

PRÍJEMNOSŤ JEHO VLÁDY

PREČO BY SOM MAL prijímať správy o Božej zvrchovanosti nad koronavírusom a nad svojím životom ako príjemnú náuku? Povedal som, že tajomstvo znamená poznanie, že tá istá zvrchovanosť, ktorá môže zastaviť koronavírus, a neurobí to, je presne tá istá zvrchovanosť, ktorá v tomto období zaopatruje našu dušu. Inými slovami, ak sa snažíme oslobodiť Boha od jeho zvrchovanosti nad utrpením, obetujeme jeho zvrchovanosť v tom, aby zmenil všetky veci na dobré.

ZBAVIŤ BOHA TRÓNU NIE JE DOBRÁ SPRÁVA

Tá istá zvrchovanosť, ktorá vládne v chorobe, je zvrchovanosť, ktorá dáva silu v čase strádania. Tá istá zvrchovanosť, ktorá berie život, je zvrchovanosť, ktorá premohla smrť a privádza veriacich domov do neba a ku Kristovi. Nie je dobré myslieť

si, že Satan, choroby, sabotáž, osud či pravdepodobnosť majú v mojom živote posledné slovo. To by nebola dobrá správa.

Dobrá správa je, že vládne Boh. Prečo? Pretože Boh je svätý, spravodlivý a dobrý. A je nekonečne múdry. „*Boh má múdrosť a moc, jemu patrí rada a rozumnosť*“ (Jób 12:13). „*Jeho múdrosť je nesmierna*“ (Ž 147:5). „*Ó, hĺbka Božieho bohatstva, múdrosti a poznania!*“ (Rim 11:33). Jeho veľký cieľ je, „*aby sa kniežatstvá a mocnosti v nebesiach skrze Cirkev ohlasovala mnohotvárna múdrosť Božia*“ (Ef 3:10). Boha nič neprekvapí, nepopletie, nevyvolá v ňom zmätok. Jeho nekonečná moc je v rukách nekonečnej svätosti, spravodlivosti a dobroty – a múdrosti. A všetko to je v službách tých, ktorí dôverujú jeho Synovi Ježišovi Kristovi. To, čo Boh urobil tým, že poslal Ježiša, aby zomrel za hriešnikov, sa týka všetkého, čo súvisí s koronavírusom.

AKO BOH ZABEZPEČIL „VŠETKO“ PRE HRIEŠNIKOV

To prepojenie vidíme v Liste Rimanom 8:32: „*Ako by nám ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal ho za nás všetkých, nedaroval s ním všetko?*“ To znamená, že Božia ochota poslať svojho Syna na kríž namiesto nás je jeho prehlásenie a oprávnenie, že použije všetku svoju zvrchovanosť, aby „nám dal všetko“. „*Ako by nám nedaroval všetko?*“ Znamená to,

že nám to určite dá. Záruka je v krvi jeho Syna. A čo je to „všetko“? Je to to, čo potrebujeme, aby sme konali jeho vôľu, oslavovali jeho meno a bezpečne sa dostali do jeho radostnej prítomnosti.

O tri verše ďalej Pavol vysvetľuje, ako to funguje v reálnom živote – v čase koronavírusu. Ako to vyzerá, keď sa Boží nekonečný, krvou potvrdený záväzok dať nám „všetko“ stretne s koronavírusom? Hovorí nám toto:

„Kto nás odlúči od Kristovej lásky? Súženie alebo úzkosť, prenasledovanie alebo hlad, nahota, nebezpečenstvo alebo meč (alebo koronavírus)? Ako je napísané: Pre teba nás usmrcujú deň čo deň, pokladajú nás za ovce na zabitie. Toto všetko však víťazne prekonávame skrze toho, ktorý si nás zamiloval“ (Rim 8:35-37).

Nech vám neuniknú tieto bolestivé a úžasné slová: *„Pre teba nás usmrcujú deň čo deň“*. To znamená, že všetko, čo nám Boh dá, pretože neušetril ani svojho vlastného Syna, zahŕňa aj to, že nás bezpečne prevedie cez smrť. Alebo ako to hovorí v Liste Rimanom 8:38-39: *„Som totiž presvedčený, že ani smrť, ani život... nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.“*

ČO SATAN ZAMÝŠĽA NA ZLÉ

Hoci Satan má svoju ruku v našom utrpení a smrti, on nemá posledné slovo. Nemôže nám ublížiť bez povolenia a obmedzenia z Božej strany (Jób 1:12; Lk 22:31; 2Kor 12:7). A na konci môžeme Satanovi povedať to, čo povedal Jozef svojim bratom, ktorí ho predali do otroctva: „*Vý ste proti mne osnovali zlo, Boh to však obrátil na dobro*“ (1 M 50:20). Dávajte pozor, aby ste tento výrok neokliešťovali. Nehovorí sa tu: „Boh to použil na dobro“, ale „Boh to obrátil na dobro“. Oni mali zlý zámer. Boh mal dobrý zámer. Nezačal túto hriechnú záležitosť upravovať v polovici cesty. Mal svoj zámer, úmysel od samého začiatku. Od začiatku to mienil dobre.

Toto je kľúčom k úteche, keď ľudské zlo a zlo od Satana zosilňuje naše utrpenie. V Kristovi máme právo Satanovi (alebo zlým ľuďom) povedať: „Vý ste to mysleli zle, Boh to však obrátil na dobro.“ Ani Satan, ani choroba, ani hriechny človek nie je zvrchovaný. Taký je iba Boh. A Boh je dobrý – a múdry a zvrchovaný.

ANI VRABEC, ANI JEDEN VLAS

Ježiš vyjadril príjemnosť Božej zvrchovanosti voči jeho učeníkom tak nádherne ako nikto iný:

„Nepredávajú sa vari dva vrabce za halier? Ale ani jeden z nich nepadne na zem bez vedomia vášho Otca. Vám sú však spočítané aj všetky vlasy na hlave. Nebojte sa teda! Vy ste cennejší ako mnoho vrabcov“ (Mt 10:29-31).

Ani jeden vrabec nepadne na zem, ak to nie je Boží plán. Ani jeden vírus sa nepohne, ak to nie je Boží plán. To je dokonalá zvrchovanosť. A čo hovorí Ježiš ďalej? Tri veci: Máte väčšiu hodnotu ako veľa vrabcov. Všetky vlasy na hlave máte spočítané. Nebojte sa.

Prečo nie? Lebo Božia dokonalá zvrchovanosť – či žijeme alebo umierame – slúži jeho svätosti, spravodlivosti, добрote a múdrosti. V Kristovi nie sme len nejakí nahraditeľní pešiaci. Sme jeho deti, ktoré sú pre neho dôležité. „Vy ste cennejší ako mnoho vrabcov.“ Toto je tajomstvo, ktoré sme už spomínali: poznanie, že rovnaká zvrchovanosť, ktorá by mohla zastaviť koronavírus, no neurobí to, je tá istá zvrchovanosť, ktorá v tom istom čase zaopatruje dušu. A nielen zaopatruje, ale aj dozerá na to, aby všetko – trpké aj sladké, príjemné – spolu pôsobilo pre naše dobro, dobro tých, ktorí milujú Boha a sú povolani v Kristovi (Rim 8:28-30).

NESMRTEĽNÝ, AŽ KÝM NEBUDE VYKONANÁ MOJA PRÁCA

Tento druh pevnej istoty tvárou v tvár smrti posmeľoval Kristov ľud dve tisícky rokov. Pravda Božej múdrej a dobrej zvrchovanosti bola stabilizujúcou silou pre tisícky kresťanov v obetiach lásky. Napr. misionár v Indii a Perzii Henry Martyn, ktorý zomrel na mor (podobný ako koronavírus), keď mal 31 rokov (16.10.1812), napísal v januári 1812 do svojho denníka toto:

„Zdá sa, že tento rok bude nebezpečnejší než aké som kedy videl; no žijem, aby som dokončil perzský Nový Zákon; potom bude môj život menej dôležitý. No či budem žiť alebo zomriem, nech je vo mne vyvýšený Kristus. Ak má pre mňa prácu, nemôžem zomrieť. Toto sa často parafrázuje ako: „Som nesmrteľný, kým nevykonám Kristovu prácu, ktorú mi zveril.“²

Toto je hlboká pravda. A priamo sa opiera o skutočnosť, že život a smrť sú v rukách nášho zvrchovaného Boha. Vskutku, celé pôsobenie Krista je v jeho ruke. O sedem rokov skôr, keď mal Martyn 24 rokov, napísal:

„Keby Boh nebol zvrchovaným nad celým vesmírom, bol by som veľmi úbohý! Ale Pán vládne, nech sa z toho teší zem. A Kristus zvíťazí. Teš sa z tejto vyhliadky, moja duša.“³

Druhá část:

ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

ÚVODNÉ MYŠLIENKY: OBJAVUJE A POUKAZUJE

AK BOH NEBOL zosadený z trónu, ak naozaj „*koná všetko podľa zámeru svojej vôle*“ (Ef 1:11) a ak táto pandémia koronavírusu so všetkou devastáciou je v jeho svätých, spravodlivých, dob-
rých a múdrych rukách, čo teda robí? Aké sú jeho zábery?

PRESTAŇTE HLĎAŤ ČLOVEKA

Prvá vec, ktorú je potrebné povedať skôr, než sa pokúsime odpovedať na túto otázku je, že v porovnaní s Božou múdrosťou moje názory nič neznamujú. Rovnako ani tvoje. To, čo si myslíme, čo je z našej vlastnej hlavy, má veľmi malý význam. Biblia hovorí, že „*kto sa spolieha na seba, je hlupák*“ (Pr 28:26). Namiesto toho prikazuje: „*Dôveruj celým srdcom Hospodínovi a nespoliehaj sa na svoj rozum*“ (Pr 3:5).

My, ľudia, sme smrteľní, hriešni, formovaní kultúrou a tvarovaní (aj deformovaní) vlastnými génmi a vlastnou

minulosťou. Z našich srdc, myslí a úst vychádzajú sebaospravedľujúce zdôvodnenia našich vlastných rozhodnutí. Urobili by sme teda múdro, keby sme venovali pozornosť prorokovi Izaiášovi, keď hovorí: „*Nemajte už nič s človekom, ktorý žije. Ved' za čo sa pokladá?*“ (Iz 2:22) Nie je teda odo mňa trúfalé, aby som písal túto knihu a dal jej názov: „Čo Boh koná cez koronavírus?“

Nie. Nie je to trúfalé. Nie, ak Boh hovorí cez Písmo. Nie, ak sa Boh sklonil, aby hovoril ľudskými slovami, aby sme skutočne (hoci iba čiastočne) poznali jeho a jeho cesty. Nie, ak sú pravdivé Pavlove slová: „*(Boh) nás zahrnul vo všetkej múdrosti a rozumnosti, keď nám dal poznať tajomstvo svojej vôle*“ (Ef 1:8-9). Nie, ak – ako hovorí Pavol - „keď si to prečítate, môžete spoznať, ako chápem Kristovo tajomstvo“ (Ef 3:4, vlastný preklad J.P.). Boh nemlčí o tom, čo koná v tomto svete. Dal nám Písmo. V druhej kapitole som poukázal na niektoré dôvody, prečo môžeme veriť, že Biblia je Božie slovo. Takže mojím cieľom nie je vymýšľať si vlastné príbehy čo by Boh mohol asi robiť. Mojím cieľom je počúvať jeho slovo v Písme a zveriť vám, čo počujem.

AKÉ ZÁHADNÉ SÚ JEHO CESTY

Ďalšia vec, ktorú by som mal povedať predtým, než sa pokúsím odpovedať na otázku „Čo koná Boh?“ je, že vždy robí milión vecí, o ktorých nevieme:

„Vela divov si vykonal, Hospodin, môj Bože, a v твоjich zámeroch s nami sa ti nik nevyrovná. Chcel by som to hlásať a vyrozprávať, je toho však viac, než sa dá spočítať“ (Ž 40:6).

Nielenže sú jeho zámery, pokiaľ ide o koronavírus nespočítateľné; sú v mnohých ohľadoch aj nevyspytateľné. „Ó, hĺbka Božieho bohatstva, múdrosti a poznania! Aké nepochopiteľné sú jeho súdy a aké nevyspytateľné jeho cesty“ (Rim 11:33). No keď to Pavol písal, nehovoril: „Preto si zatvorte Bibliu a vytvorte si vlastnú realitu.“ Práve naopak, tie slová o Božích nevyspytateľných spôsoboch sú napísané ako vyvrcholenie jedenástich kapitol tej najlepšej správy na tomto svete, ktoré sú napísané preto, aby ich ľudia pochopili. Napr. keď sa Pavol dotýka nevyhnutnosti utrpenia, hovorí:

„No nielen to, ale chválime sa aj súženiami, lebo vieme, že súženie vedie k vytrvalosti, vytrvalosť k skúsenosti, skúsenosť k nádeji. A nádej neklame, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali“ (Rim 5:3-5).

„*Vieme!*“ Písmo je napísané, aby sme vedeli veci, ktoré Boh zjavil. Najmä o utrpení – vrátane pandémie koronavírusu. Takže *nevyspytatelné* znamená, že Boh vždy robí viac než to, čo vidíme – a dokonca aj to, čo vidíme by sme nevideli, keby nám to nezjavil.

UKAZUJE NA SKUTOČNOSŤ

Takže mojou snahou nie je predstavovať si niečo, ako sa spieva v populárnej piesni Johna Lennona.⁴ Hovorí, aby sme si predstavili, že nie je nebo, nie je peklo, je iba obloha. A potom hovorí, že takéto predstavy sú ľahké. Treba to len skúsiť. Skutočne. Je to ľahké. Naozaj ľahké. Koronavírus vyžaduje tvrdú realitu, nie ľahké predstavy. Boh a jeho slovo je realita, ktorú potrebujeme – skala pod našimi nohami. Mojm cieľom je ukázať na realitu, nie ju vytvoriť. Mojm cieľom je počúvať, čo hovorí Boh a potvrdiť to namiesto nejakých predstáv. Poukážem na to, čo učí Biblia a potom to spojím s koronavírusom. Potom posúďte sami, čo je správne.

Hovorím to preto, lebo to je to, čo povedal Ježiš o „znamenách doby“. Bol rozrušený, pretože ľudia mohli použiť svoj rozum na to, aby rozpoznali znamenia počasia, ale nerozpoznali Božiu prácu v dejinách:

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

„Pokrytci, vzhľad zeme a neba viete rozoznať. Ako to, že neviete rozoznať terajší čas? Prečo sami od seba neviete posúdiť, čo je spravodlivé?“ (Lk 12:56-57)

Mám nádej, že budete prosiť o pomoc Boha, budete sa pozerat' do Božieho slova a posudzovať, čo je správne. Dúfam, že to, čo hovorím, budete skúmať podľa Písma (1 J 4:1) a budete sa držať toho, čo je dobré (1Tes 5:21).

ŠESŤ CIEST , PO KTORÝCH SA DÁ ÍŠŤ

Veľa by sa dalo napísať o každej zo šiestich odpovedí, ktoré uvádzam na otázku: Čo Boh koná cez koronavírus? Ale vzhľadom na časovú naliehavosť nebudem sa tomu venovať. Poukážem len na cesty biblickej pravdy, o ktorú dúfam, že sa budete usilovať aj potom, čo túto knihu zatvoríte. Prial by som si, aby sme po tých cestách mohli prejsť spolu. Ale musím to nechať na vás. Nech vás vedie Boh. Čo Boh koná cez koronavírus?

Kapitola 6

ZOBRAZUJE MORÁLNU HRÔZU

ODPOVEĎ 1

Boh dáva svetu v pandémii koronavírusu, podobne ako vo všetkých iných nešťastiach, fyzický obraz morálnej hrôzy a duchovnej ohavnosti hriechu, ktorý znevažuje Boha.

V SKUTOČNOSTI je hriech dôvodom, pre ktorý existuje všetka fyzická bieda. Tretia kapitola Biblie opisuje vstup hriechu na svet. Ukazuje, že hriech je začiatkom globálneho ničenia a biedy (1 M 3:1-19). Pavol to zhrnul v Liste Rimanom 5:12: „Cez jedného človeka vošiel do sveta hriech a cez hriech smrť. Takto prešla smrť na všetkých ľudí, pretože všetci zhršili.“

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

Odvtedy je svet skazený. Všetka jeho nádhera je prepletená so zlom, katastrofami, chorobami a nešťastiami. Boh ho stvoril dokonale. „*Boh videl, že všetko, čo utvoril, bolo veľmi dobré*“ (1 M 1:31). Ale od pádu človeka do hriechu až do tohto dňa je celá história so všetkými úžasnými dielami nekončiacim sledom ľudských mŕtvol.

PÁD JE ODSÚDENIE

Biblia nevidí túto porušenosť iba ako niečo prirodzené, ale ako Boží súd nad svetom preniknutým hriechom. Pavol opísal dopady Božieho súdu kvôli hriechu na tento svet nasledovne:

„Stvorensť nebolo totiž podrobené pominuteľnosti dobrovoľne, ale skrze toho, ktorý ho podrobil. Trvá však nádej, že aj samo stvorensť bude oslobodené z otroctva skazy do slobody a slávy Božích detí. Vieme totiž, že všetko stvorensť až podnes spoločne vzdychá a spoločne trpí pôrodné bolesti“ (Rim 8:20-22).

Márnosť. Otroctvo skazenosti. Stonanie. Toto sú obrazy globálnej devastácie a biedy, odkedy vstúpil do sveta hriech. A Pavol hovorí, že táto devastácia vyvolala Boží súd: „*Stvorensť nebolo totiž podrobené pominuteľnosti dobrovoľne, ale skrze toho, ktorý ho podrobil. Trvá však nádej...*“ (8:20). Satan

sa nepodrobil tejto nádeji. Adam sa nepodrobil tejto nádeji. Boh áno. Ako povedal Pavol v Liste Rimanom 5:16: „Súd viedol od jedného pádu k odsúdeniu.“

DOKONCA AJ JEHO DETI PODĽAHLI SÚDU

Tento oddiel je určite plný nádeje – „*slobody a slávy Božích detí*“ (Rim 8:21). Boh má úžasný plán pre nové stvorenie, kde „*im zotrie z očí každú slzu*“ (Zj 21:4). Ale nateraz sme všetci pod jeho súdom. Podrobil svet smrti, katastrofe a biede.

Áno, dokonca jeho vlastné deti – tie, ktoré „*predurčil, aby sme boli skrze Ježiša Krista jeho synmi*“ (Ef 1:5), vykúpené krvou jeho Syna (Ef 1:7) a určené pre večný život (Ef 1:18) – aj keby sme trpeli a zomreli kvôli Božiemu súdu pri páde do hriechu. „*A nielen ono, ale aj my sami, ktorí máme Ducha ako prísľub Božích darov, aj my vnútri vzdycháme a očakávame synovstvo, vykúpenie svojho tela*“ (Rim 8:23). Kresťania umierajú vo vlnách počas tsunami. Kresťania sú zabíjaní pri teroristických útokoch. Kresťania sa nakazia koronavírusom.

OČISTENIE, NIE TREST

Rozdiel pre kresťanov – pre tých, pre ktorých je Kristus ten najväčší poklad – je v tom, že naše prežívanie tejto skazenosti nie je odsúdenie. „*A tak teraz už nejestvuje odsúdenie*“

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

pre tých, čo sú v Kristovi Ježišovi“ (Rim 8:1). Bolesť je pre nás očisťujúca, nie trestajúca. „*Boh nás neurčil na hnev*“ (1Tes 5:9). Zomierame na choroby a katastrofy ako všetci ľudia. No pre tých, ktorí sú v Kristovi, bol „osteň“ smrti odstránený (1Kor 15:55). „*Umrieť je zisk*“ (Fil 1:21). Odísť znamená „byť s Kristom“ (Fil 1:23).

SATAN JE REÁLNY – A OBMEDZENÝ

Keď spätne sledujem biedu tohto sveta až po Boží súd, nezatváram oči pred faktom, že v tejto globálnej biede je veľmi zaangažovaný Satan. Biblia ho nazýva „*boh tohto veku*“ (2Kor 4:4), „*knieža tohto sveta*“ (J 12:31) a „*knieža nadzemskej moci*“ (Ef 2:2). „Bol od počiatku vrahom ľudí“ (J 8:44). Spútava a utláča rôznymi chorobami (Lk 13:16; Sk 10:38).

No Satan je „na vôdzke“ a túto vôdzku drží v rukách Boh. Neurobí nič, ak by mu to Boh nedovolil. Koná iba s povolením a obmedzením (J 1:12; 2:6; Lk 22:31; 2Kor 12:7). Boh v konečnom dôsledku rozhoduje o rozsahu, do akého môže Satan škodiť. Nie je odlúčený od Božieho súdu. Mimovoľne mu slúži.

KLÚČOVÁ OTÁZKA

Teraz vám položím otázku, ktorá je kľúčovou pre porozumenie zmyslu koronavírusu. Prečo Boh prináša fyzický súd na svet kvôli morálnemu zlu? Adam a Eva sa vzopreli Bohu. Ich srdcia sa obrátili proti Bohu. Dali prednosť svojej vlastnej múdrosti pred jeho. Vybrali si nezávislosť pred dôverou v neho. Toto vzopretie sa, výber a voľba bolo duchovné a morálne zlo. Najprv to bol hriech v duši, nie v tele. Najprv to bolo proti Bohu a nie proti človeku. No v reakcii na morálnu a duchovnú vzburu Boh podrobil fyzický svet katastrofe a biede. Prečo? Prečo nenechať fyzický svet v dobrom stave a nepriniesť biedu iba do ľudskej duše, keďže práve tam sa to začalo?

ODPOVEĎ

Vidím to takto: Boh dal fyzický svet pod kliatbu, aby sa fyzické hrôzy, ktoré okolo seba vidíme v chorobách a pohromách, stali živým obrazom toho, aký hrozný je hriech. Inými slovami, fyzické zlo je podobenstvo, dráma, ukazovateľ na morálne zneuctenie, na vzburu proti Bohu.

Prečo by to mohlo byť tak? Pretože v našom súčasnom stave po páde človeka do hriechu, keďže sme oslepení hriechom, nemôžeme vidieť ani cítiť, aký je hriech proti Bohu odporný.

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

Sotva niekto v tomto svete vníma hrôzu z toho, že preferuje iné veci namiesto Boha. Kto nemôže spávať kvôli nášmu každodennému znevažovaniu Boha tým, že ho zanedbávame a že mu vzdorujeme?

No ako veľmi precitujeme našu fyzickú bolesť! Akí sme rozhorčení, keď sa Boh dotkne nášho tela! Možno až tak veľmi nás to nebolí, keď každý deň vo svojom srdci Boha ponížujeme. No len čo príde koronavírus a ohrozí naše telo, zrazu má Boh našu pozornosť. Alebo nie? Fyzická bolesť je Božie zatrubenie, ktoré nám hovorí, že v tomto svete je niečo veľmi zlé. Choroby a pokrivenia sú Božím obrazom vo fyzickom svete, ktorý ukazuje, aký je hriech v duchovnom svete. A je to pravda, hoci aj niektorí z tých najzbožnejších ľudí na svete trpia týmito chorobami a pokriveniami. Katastrofy sú Božou „predpremiérou“ toho, čo si zasluhuje hriech až kým jedného dňa príde súd, ktorý bude tisíckrát horší. Sú to varovania. Sú to výzvy, aby sme vnímali morálnu hrôzu a duchovnú odpornosť hriechu proti Bohu.

Kiež by sme videli a vnímali, aké je to odporné, urážlivé, protivné voči nášmu Stvoriteľovi, s ktorým jednáme s pohrdaním, ignorujeme ho, nedôverujeme mu, ponížujeme ho a venujeme mu vo svojom srdci menej pozornosti než tomu, ako máme upravené vlasy. Potrebujeme to vidieť a cítiť, ináč

sa neobrátíme ku Kristovi, aby nás zachránil od odpornosti hriechu. Môžeme nariekať, aby sme unikli odplate za hriech. Ale budeme vidieť a nenávidieť morálnu ohavnosť hriechu, ktorá Boha ponižuje? Ak nie, nebude to preto, žeby nám Boh neposkytoval jeho živý obraz vo fyzickej biede – ako je koronavírus. Preto na nás Boh v týchto dňoch milosrdne volá: Zobuďte sa! Hriech proti Bohu je presne takýto! Je hrozný a odporný. A oveľa nebezpečnejší než koronavírus.

Kapitola 7

ZOSIELA KONKRÉTNE BOŽIE SÚDY

ODPOVEĎ 2

Niektorí ľudia sa nakazia koronavírusom, pretože je to pre nich konkrétny Boží súd kvôli ich hriешným postojom a činom.

SKUTOČNOSŤ, že všetka tá bieda je výsledkom pádu človeka do hriechu – výsledkom existencie hriechu v tomto svete, ktorý ponízuje Boha – neznamená to, že každé jedno individuálne utrpenie je konkrétnym súdom za osobné hriechy. Napr. Jóbovo utrpenie nebolo dôsledkom jeho konkrétnych hriechov. Je to jasné z úplne prvej vety tejto knihy: „*Jób bol dokonalý, priamy človek, ktorý sa bál Boha a stránil sa zlého*“

(Jób 1:1). A ako sme už videli, aj Boží ľudia zažívali veľa fyzických dopadov Božieho súdu. Apoštol Peter to napísal takto:

„Ved' už je čas, aby sa začal súd v Božom dome, ak však začne najprv u nás, aký bude koniec tých, čo sa vzpierajú Božiemu evanjeliu? A: ak sa spravodlivý ledva zachráni, kam sa podeje bezbožný a hriešnik?“ (1Pt 4:17-18).

Pre „Boží dom“ je tento súd od Boha očisťujúci, nie trestajúci – nie je to trest. Takže nie každé utrpenie je dôsledkom konkrétnych Božích súdov za konkrétne hriechy. Aj napriek tomu Boh niekedy používa chorobu, aby priniesol konkrétny súd na tých, ktorí ho odmietajú a oddávajú sa hriechu.

PRÍKLADY KONKRÉTNÝCH SÚDOV ZA KONKRÉTNE HRIECHY

Uvediem dva príklady konkrétnych súdov za konkrétne hriechy. V Skutkoch 12 sa kráľ Herodes povýšil a dovolil, aby ho prehlásili za boha. „*Vtom ho však zasiahol Pánov anjel za to, že nevzdal Bohu slávu. Skonal rozožratý červami*“ (Sk 12:23). Boh to môže urobiť každému, kto sa vyvyšuje, čo znamená, že by sme mali žasnúť nad tým, že každý deň nezomiera veľa našich vládcov kvôli ich arogancii, s akou vystupujú pred Bohom aj ľuďmi. To, že sa Boh od toho zdržiava, je veľká milosť.

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

Iný príklad hriechu je homosexuálny styk. V Liste Rimanom 1:27 apoštol Pavol hovorí: „*Podobne aj muži zanechali prirodzený styk so ženou a rozpálili sa rozkošníckou vášňou jeden voči druhému; muži s mužmi páchali hanebnosti a sami na sebe si odniesli zaslúženú odplatu za svoje poblúdenie*“. „*Zaslúžená odplata*“ je bolestivý dopad toho, že za svoje hriechy si „*sami na sebe odniesli zaslúženú odplatu*“.

Táto „*zaslúžená odplata*“ je len jeden z príkladov Božieho súdu, ktorý vidíme v Liste Rimanom 1:18, kde sa hovorí: „*Boží hnev sa totiž zjavuje z neba proti každej bezbožnosti a nespravodlivosti ľudí, ktorí nespravodlivosťou prekážajú pravde*.“ Podľa toho hoci nie každé utrpenie je konkrétnym súdom za konkrétne hriechy, niektoré utrpenie je.

NECH SA SKÚMA KAŽDÁ DUŠA

Koronavírus preto nikdy nie je jasný a jednoznačný trest pre ktoréhokoľvek človeka. Aj tí najláskavejší, Duchom naplnení kresťania, ktorých hriechy sú odpustené cez Krista, môžu zomrieť na chorobu koronavírusu. No každý z nás má skúmať svoje vlastné srdce, aby rozpoznal, či naše utrpenie nie je Boží súd za to, ako žijeme.

Ak prídeme ku Kristovi, môžeme vedieť, že naše utrpenie nie je trestajúci Boží súd. Môžeme to vedieť, pretože Ježiš

povedal: „Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života“ (J 5:23). „Pre tých, ktorí sú v Ježišovi Kristovi, nie je odsúdenie.“ (Rim 8:1). Je to výchova, nie zničenie. „Lebo koho Pán miluje, toho prísne vychováva a trestá každého, koho prijíma za syna“ (Žid 12:6).

Kapitola 8

PREBÚDZA NÁS PRE DRUHÝ PRÍCHOD

ODPOVEĎ 3

Koronavírus je Bohom poslaný signál, aby sme sa prebudili a pripravili sa na druhý príchod Krista.

HOCI SÚ DEJINY kresťanskej cirkvi posiate falošnými predpoveďami o konci sveta, pravdou zostáva, že Ježiš Kristus sa vráti. „Muži galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od nás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba“ (Sk 1:11).

Pri príchode bude súdiť svet:

„Keď príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. Vtedy sa pred ním zhromaždia

všetky národy. On oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov“ (Mt 25:31-32).

Pre tých, ktorí nie sú pripravení na stretnutie s Kristom, tento deň príde náhle ako prekvapenie:

„Dávajte si pozor, aby vaše srdcia neotiaželi obžerstvom, opilstvom a starosťami o tento život, aby vás ten deň neprekvapil“ (Lk 21:34).

PÔRODNÉ BOLESTI

Ježiš povedal, že sa budú objavovať náznaky ukazujúce na jeho príchod – ako vojny, hladomor a zemetrasenia (Mt 24:7). Tieto náznaky označil ako „*pôrodné bolesti*“ (Mt 24:8). Obrazom zeme je žena pri pôrode, usilujúca sa porodiť nový svet, ktorý nastane pri Ježišovom príchode. Pavol o tomto obraze hovorí v Liste Rimanom 8:22 a o pôrodných bolestiach hovorí ako o stonaní tohto veku – o všetkých trápeniach v dôsledku katastrof a chorôb (ako je koronavírus). Ako súčasť pôrodných bolesti sveta opísal aj nás v našich chorobách. Stonáme, keď čakáme na vykúpenie nášho tela pri Ježišovom príchode, keď vzkriesi mŕtvych a dá nám nové, oslávené telo (Fil 3:21):

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

„Aj samo stvorenstvo bude oslobodené z otroctva skazy do slobody a slávy Božích detí. Vieme totiž, že všetko stvorenstvo až podnes spoločne vzdychá a spoločne trpí pôrodné bolesti. A nielen ono, ale aj my sami, ktorí máme Ducha ako príslub Božích darov, aj my vnútri vzdycháme a očakávame synovstvo, vykúpenie svojho tela“ (Rim 8:21-23).

ZOSTAŇTE BDELÍ!

Mám na mysli toto: Ježiš chce, aby sme pôrodné bolesti (vrátane koronavírusu) vnímali ako pripomienky alebo varovania, že prichádza a že musíme byť pripravení. *„Preto aj vy budete pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenaždáte“ (Mt 24:44).* Nemusíš byť ten, kto vypočítava dátum, aby človek začal brať vážne, čo hovorí Ježiš. Ale to, čo vraví, je neomylné: *„Majte sa na pozore, **bdejte!** Ved' neviete, kedy príde ten čas... **Bdejte** teda, lebo neviete, kedy príde pán domu... Čo hovorím vám, hovorím všetkým: **Bdejte!**“ (Mk 13:33-37)*

Odkaz je jasný. Bdejte. Bdejte. Bdejte. A pôrodné bolesti tohto sveta znamenajú presne tento odkaz. Ale koľko ľudí nebdie! Kvôli všetkým svojim horúčkovitým aktivitám bez ohľadu na naliehavosť príchod Ježiša Krista tvrdo spia. Nebezpečenstvo je veľké. A koronavírus je milosrdné volanie k prebudeniu, aby sme boli pripravení. Spôsob, ako byť pri-

pravený, je prísť k Ježišovi Kristovi, prijať odpustenie hriechov a chodiť v jeho svetle. Potom budeš medzi tými, ktorí v ten deň nebudú v tme,

„...a nebudeš prekvapený ako zlodej. Ved' všetci ste synmi svetla... Nespíme teda... ved' Boh nás neurčil na hnev, ale aby sme získali spásu skrze nášho Pána Ježiša Krista, ktorý zomrel za nás, aby sme spolu s ním žili – či bdieme a či spíme.“ (1Tes 5:4-10).

Kapitola 9

PREMIEŇA NÁS DO SÚLADU S VEČNOU HODNOTOU KRISTA

ODPOVEĎ 4

Koronavírus je hromové volanie všetkým, aby sme robili pokánie a usporiadali svoj život v súlade s večnou hodnotou Krista.

KORONAVÍRUS nie je ojedinelé volanie k pokániu. V skutočnosti sú všetky prírodné pohromy – či povodne, hlad, kobyľky, tsunami alebo choroby – Božím bolestivým a milosrdným volaním k pokániu.

Vidíme to z toho, ako Ježiš reagoval na pohromu v Lk 13:1-5:

„V tom čase prišli za ním nejakí ľudia a rozprávali mu o Galilejčanoch, ktorých krv zmiešal Pilát s ich obetami. On im odpovedal: Myslíte si, že spomínaní Galilejčania, ktorí tak trpeli, boli väčší hriešnici ako ostatní Galilejčania? Nie, hovorím vám, ale ak nebudete robiť pokánie, všetci podobne zahyniete. Alebo si myslíte, že tí osemnásti, na ktorých padla veža v Siloe a zabila ich, boli väčší vinníci ako ostatní Jeruzalemčania? Nie, hovorím vám, ale ak nebudete robiť pokánie, všetci zahyniete takisto.“

Pilát zabil tých, čo v chráme prinášali obete. Veža v Siloe sa zrútila a zabila osemnástich prítomných. Jedna katastrofa bola ovocím ľudskej skazenosti, druhá bola nehoda.

ZMYSEL KATASTROFY – PRE TEBA

Ľudia chceli od Ježiša vedieť, aký to má zmysel. Bol to čin Božieho konkrétneho súdu za konkrétne hriechy? Ježišova odpoveď je úžasná. Zmysel týchto katastrof vysvetľuje tak, že sa to vzťahuje na každého, nielen na tých, čo zomreli. V oboch prípadoch hovorí: „Nie, tí ktorých zavraždil Pilát a tí, ktorí zomreli pod vežou, neboli horší hriešnici ako vy.“

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

Vy? Prečo spomína ich hriech? Nepýtali sa ho na názor na ich hriech. Boli zvedaví na tých druhých. Chceli vedieť, čo znamenajú tie katastrofy pre obeť, nie pre nich samotných. Preto je Ježišova odpoveď úžasná. V podstate povedal, že tieto katastrofy majú význam pre každého. A odkaz znie: *„Rob pokánie, ináč zahynieš.“* Hovorí to dvakrát: *„Ak nebudete robiť pokánie, všetci zahyniete“* (Lk 13:3). *„Ak nebudete robiť pokánie, všetci zahyniete“* (13:5).

MILOSRDNÉ VOLANIE, KÝM JE ČAS

Čo robil Ježiš? Menil smerovanie ľudského úžasu. Úžas, ktorý týchto ľudí nabádal k spochybňovaniu Ježiša, nebolo na mieste. Boli užasnutí nad tým, že tí ľudia boli tak kruto zabití a nezmyselne zadržaní. No Ježiš im hovorí: „Mali by ste žasnúť nad tým, že ste to neboli vy, ktorí boli zavraždení alebo zadržaní. Pretože ak nebudete robiť pokánie, raz aj na vás príde takýto súd.“ Z tohto vyvodzujem, že Boh necháva milosrdný odkaz v každej takejto katastrofe. Ten odkaz znie, že všetci sme hriešnici a smerujeme k zničeniu a že katastrofy sú milosrdným volaním Boha, aby sme robili pokánie a boli tak zachránení, kým je ešte čas. Ježiš sa odvrátil od mŕtvych k živým a vlastne povedal: „Nehovorme o mŕtvych; hovorme o vás. Toto je naliehavejšie. To, čo sa

im stalo, je o vás. Váš najväčší problém nie je ich hriech, ale váš hriech.“ Myslím, že toto je Boží odkaz pre tento svet počas pandémie koronavírusu. Volá svet k pokániu, kým je ešte čas.

ČO ZNAMENÁ POKÁNIE?

Hovorme konkrétnejšie. Čo znamená pokánie? Toto slovo v Novom Zákone znamená zmenu srdca a mysle. Nie nejakú povrchnú zmenu názoru, ale hlbokú premenu, aby sme vnímali a vážili si Boha a Ježiša kvôli tomu, kým naozaj sú. Ježiš túto zmenu opísal takto:

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou“ (Mt 22:37).

„Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden“ (Mt 10:37).

Inými slovami, najdôležitejšia zmena srdca a mysle, ku ktorej nás vyzýva pokánie, je milovať Boha nadovšetko, a ceniť si Ježiša viac než všetko ostatné.

PREČO NÁM JEŽIŠ HROZÍ ZAHYNTÍM?

Dôvod, prečo Ježiš povedal, že všetci podobne zahynieme, ak neurobíme pokánie je, že všetci sme vymenili poklad, ktorým je Boh, za menejcenné veci, ktoré sú nám cennejšie (Rim 1:22-23) a Ježiš je pre nás menej žiadúci a vzácny ako peniaze, zábava, priatelia a rodina. Dôvod, pre ktorý si všetci zaslúžime zahynúť, nie je zoznam pravidiel, ktoré sme porušili, ale nekonečná hodnota, ktorou sme opovrhli – nekonečná hodnota všetkého, čím je pre nás Boh v Ježišovi Kristovi.

PREBÚDZA NÁS Z NÁŠHO SAMOVRAŽEDNÉHO STAVU

Pokánie znamená prebudiť sa zo samovražedného stavu, keď sme bezcennému plechu dávali prednosť pred zlatom, základom z piesku dávali prednosť pred základmi na pevnej skale, hrám v páchnucej stoke prednosť pred dovolenkou pri mori. Ako píše C. S. Lewis:

„Sme polovičaté stvorenia, ktoré sa zabávajú pitím, sexom a úspechmi, hoci je nám ponúkaná *nekonečná radosť*; podobá sa to malému dieťaťu, ktoré si chce ďalej robiť bábovčičky z blata v špine, pretože si nevie predstaviť, čo to znamená dostať ponuku dovolenkovat' pri mori. Vieme sa tešiť príliš lacno.“⁵

„Nekonečná radosť“, ktorú spomína Lewis, je zážitok vidieť, vychutnávať si a zdieľať sa s hodnotu, nádherou a veľkosťou Krista.

BURCUJE NÁS K TOMU, ABY SME SA SPOLIEHALI NA KRISTA

To, čo Boh robí cez pandémiu koronavírusu je, že nám ukazuje – názorne a bolestivo – že nič v tomto svete nám nedáva istotu a uspokojenie, ktoré nachádzame v nekonečnej veľkosti a hodnote Ježiša. Táto globálna pandémia nás oberá o našu slobodu pohybu, o naše podnikateľské aktivity a o naše osobné vzťahy. Berie nám našu istotu a naše pohodlie. A nakoniec nám môže vziať aj náš život. Dôvod, prečo nás Boh vystavuje takýmto stratám je, aby nás vyburcoval k tomu, aby sme sa spoliehali na Krista. Alebo to môžeme povedať ináč: dôvod, prečo Boh robí z katastrofy príležitosť ponúknuť svetu Krista je, že zvrchovaná, všetko naplňujúca veľkosť Krista svieti oveľa jasnejšie, keď Kristus v nás udržia radosť aj v utrpení.

DAR SÚŽENIA

Uvažujme, napríklad, o tom, prečo Boh priviedol Pavla do bodu, kedy si zúfal nad svojím životom:

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

„Nechceme bratia, aby ste nevedeli o súžení, ktoré nás postihlo v Ázii, doláhlo na nás nadmieru ťažko, nad naše sily, až sme dokonca stratili nádej, že to prežijeme. Ba sami nad sebou sme prijali ortiel smrti, to preto, aby sme nedôverovali samým sebe, ale Bohu, ktorý kriesi mŕtvych“ (2Kor 1:8-9).

Pavol nevníma túto skúsenosť súženia ako satanskú alebo náhodnú, ale zmysluplnú. A Boh je ten, ktorého zámer spomína: život ohrozujúcu skúsenosť zažili preto, *„aby nedôverovali samým sebe, ale Bohu, ktorý kriesi mŕtvych“* (1:9). Toto je odkaz koronavírusu: Prestaň sa spoliehať na seba a obráť sa k Bohu. Dokonca nemôžeš zastaviť ani smrť. Boh môže vzkriesiť mŕtvych. A, samozrejme, „spoliehať sa na Boha“ neznamená, že kresťania nebudú robiť nič. Nikdy takí neboli. Znamená to, že základom, vzorom a cieľom všetkých našich konaní je Boh. Ako to povedal Pavol: *„Namáhal som sa viac ako oni všetci, vlastne ani nie ja, ale Božia milosť, ktorá je so mnou“* (1Kor 15:10). Koronavírus nás volá, aby sa pre nás Boh stal tou najdôležitejšou, všetko prenikajúcou realitou v našom živote. Naše životy od neho závisia viac než od dýchania. A niekedy nám Boh vezme aj naše dýchanie, aby nás pritiahol k sebe.

ZMYSEL OSTŇOV

Uvažujme o Božom zámere s Pavlovým boľavým ostňom v tele:

„Aby som sa nepovyšoval, bol mi daný do tela osteň, satanov posol, aby ma udieral a tak aby som sa nepovyšoval. Preto som trikrát prosil Pána, aby sa odo mňa vzdialil. Ale on mi povedal: Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti. Preto sa budem najradšej chváliť svojimi slabosťami, aby vo mne prebývala Kristova sila“ (2Kor 12:7-9).

Pavol bol požehnaný úžasnými zjaveniami. Boh videl nebezpečenstvo pýchy. Satan videl nebezpečenstvo pravdy a radosti. Boh vládne nad stratégiou Satana, aby to, o čom si Satan myslí, že zničí Pavlove svedectvo, v skutočnosti slúžilo Pavlovej pokore a potešeniu. Pavol dostane do tela osteň - „satanovho posla“. A Božieho posla! Nevieme, čo bol ten osteň, ale vieme, že ostne sú bolestivé. A vieme, že Pavol trikrát prosil, aby mu ho Kristus odňal. Ale neurobil to. Jeho bolesť mala zmysel. Povedal totiž: *„Moja sila sa dokonale prejavuje v slabosti“* (12:9). Jeho zámerom je, aby cez neochvejnú Pavlovu vieru a radosť svietil Kristus ako ten, ktorý je cennejší než zlato. Pavlova odpoveď na tento zámer? *„Najradšej sa budem*

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

chváliť svojimi slabosťami“ (12:9). Vidieť nádheru Krista, starať sa o Krista ako o najväčší poklad, ukazovať Krista svetu ako toho, kto je lepší než zdravie a život – v tom bola Pavlova radosť. Nádherná báseň s názvom „Osteň“ od Marthy Snell Nicholsonovej (1898-1953) končí takto:

„Zistila som, že nikdy nedá osteň bez pridanej milosti, dáva ho, aby ním odhrnul a pripevnil závoj, ktorý zakrýval Jeho tvár.“

V STRATE ZISK

Pavol prijal stratu sčasti preto, lebo práve v strate mohol Krista lepšie získať:

„A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista“ (Fil 3:8).

To znamená robiť pokánie: zažiť zmenu srdca a mysle, ktorá si cení Boha v Kristovi viac ako život. *„Ved' tvoja milosť je lepšia ako život, moje pery ťa budú velebiť“* (Ž 63:4). Toto bola Pavlova viera. Bola skutočná v živote aj v smrti. V živote, lebo Kristus je blaženosťou každého potešenia a je lepší než všetky

potešenia dokopy. A v smrti, pretože „*v Božej prítomnosti je plnosť radosti. Po tvojej pravici je večná blaženosť*“ (Ž 16:11).

Pandémia koronavírusu je skúsenosťou straty – od najmenších strát pohodlia k najväčšej strate života. Ak poznáme tajomstvo Pavlovej radosti, môžeme stratu prežívať ako zisk. To je to, čo Boh hovorí svetu. Robte pokánie a dajte svoj život do súladu s nekonečnou hodnotou Krista.

Kapitola 10

VZBUDZUJE V NÁS ROBENIE DOBRÝCH SKUTKOV POČAS NEBEZPEČENSTVA

ODPOVEĎ 5

Koronavírus je Božie volanie k jeho ľudu k prekonaniu sebalútoti a strachu, aby s odvážnou radosťou konali dobré skutky lásky, ktoré oslávia Boha.

JEŽIŠ UČIL svojich nasledovníkov: „*Nech tak sviati vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach*“ (Mt 5:16). To, čo často ostáva nepovšimnuté je skutočnosť, že byť soľou zeme a svetlom sveta v týchto podmienkach má ešte výraznejšiu slanú chuť

a ešte výraznejšie svetlo, pretože dobré skutky sa majú konať aj uprostred utrpenia.

SVELTO V TEMNOTE NEBEZPEČENSTVA

Ježiš práve povedal:

„Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa haníť, prenasledovať a všetko zlé na vás lživo hovoriť. Radujte sa a veselte sa, lebo v nebesiach máte veľkú odmenu. Ved' takto prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami“ (Mt 5:11-12).

A hneď potom hovorí:

„Vy ste soľ zeme... Vy ste svetlo sveta“ (Mt 5:13-16).

Nie sú to len dobré skutky, ktoré dávajú kresťanstvu zvuk a lesk. Je dobré robiť dobré skutky aj napriek nebezpečenstvu. Veľa nekresťanov robí dobré skutky, no zriedkakedy kvôli nim ľudia oslavujú Boha. Áno, v Matúšovi 5. kapitole boli spomenuté prenasledovania, nie choroby. Ale tento princíp stále platí. Skutky lásky v kontexte nebezpečenstva, či ide o chorobu alebo prenasledovanie, ukazujú jasnejšie na skutočnosť, že tieto skutky sú posilňované v nádeji, ktorá je v Bohu. Napr. Ježiš hovorí:

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

„Keď robíš hostinu, pozvi chudobných, mrzákov, chromých a slepých! A budeš blahoslavený, lebo oni sa ti nemajú čím odplatiť, a tak dostaneš odplatu pri vzkriesení spravodlivých“ (Lk 14:13-14).

Nádej v Bohu po smrti („dostaneš odplatu pri vzkriesení“) udržiava a motivuje robenie dobrých skutkov bez očakávania odmeny v tomto živote. To isté platí pre dobré skutky, kvôli ktorým sa dostávame do nebezpečenstva, najmä nebezpečenstva smrti.

AKO PETER APLIKOVAL JEŽIŠOVO UČENIE

Apoštol Peter viac, než ktorýkoľvek iný pisateľ Nového Zákona, vyzdvihuje jasné Ježišovo učenie o dobrých skutkoch:

„Vaše správanie medzi pohanmi nech je vzorné, aby tí, čo vás teraz osočujú ako zločincov, videli vaše dobré skutky a v deň navštívenia za to oslavovali Boha“ (1Pt 2:12).

A Peter na to isté poukazuje tvárou v tvár nebezpečenstvu. Hovorí:

„Preto aj tí, čo trpia podľa Božej vôle, nech konajú dobro a svoje duše nech odporúčajú vernému Stvoriteľovi“ (1Pt 4:19).

Inými slovami: nedovoľ, aby ťa možnosť či realita utrpenia zastavili v robení dobrých skutkov.

KRISTUS ZOMREL, ABY SA DOBRÉ SKUTKY ROBILI AJ V NEBEZPEČENSTVE

Peter spája tento nový druh života s Ježišovou smrťou za naše hriechy: „*On sám (Kristus), na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili vďaka spravodlivosti*“ (1Pt 2:24). Kresťania kvôli Kristovi odumierajú hriechom a robia dobré skutky spravodlivosti. Pavol takisto spája Ježišovu smrť so zápalom kresťanov robiť dobré skutky: „*On (Kristus) vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky*“ (Tit 2:14).

Pavol takisto objasňuje, že tieto dobré skutky majú byť konané voči kresťanom aj nekresťanom. „*A tak teda, kým máme čas, robme dobre všetkým, ale najmä členom rodiny veriacich*“ (Gal 6:10). „*Hľadte, aby sa nikto nikomu neodplácal zlým za zlé, ale vždy sa usilujte o dobro medzi sebou i voči všetkým*“ (1Tes 5:15).

KRISTUS JE VYVÝŠENÝ V DOBROČINNOSTI, KTORÁ JE SPOJENÁ S RIZIKOM

Konečný Boží cieľ pre jeho ľud je, aby sme oslavovali jeho veľkosť a vyvyšovali hodnotu jeho Syna Ježiša Krista. „*Či teda jete, alebo pijete, alebo čokoľvek robíte, všetko robte na Božiu slávu*“ (1Kor 13:31). „*Túžobne očakávam a dúfam, že... Kristus bude oslávený na mojom tele; či už životom, alebo smrťou*“ (Fil 1:20). Boh oslávený vo všetkom. Kristus vyvýšený v živote aj v smrti. Toto je úžasný, Bohom daný cieľ ľudského života. Preto jeden z Božích zámerov v pandémie koronavírusu je, aby ľudia umŕtvovali sebaľútosť a strach a robili dobré skutky aj napriek prítomnému nebezpečenstvu. Kresťania sa snažia naplňať potreby blízkych, nie hľadať vlastné pohodlie. Smerujú k obetujúcej láske voči blížnemu, nie k vlastnému bezpečiu. Taký je náš Spasiteľ. Kvôli tomu zomrel.

PRÍKLAD PRVEJ CIRKVI

Rodney Stark vo svojej knihe „Triumf kresťanstva“ poukazuje na to, že v prvých storočiach kresťanskej cirkvi „bolo skutočne revolučným princípom, že kresťanská láska a dobročinnosť presahovali hranice rodiny a dokonca aj ľudí viery, a zasahovali všetkých núdznych“. ⁶

V roku 165 a 251 postihli Rímsku ríšu dva obrovské mory. Mimo kresťanskej cirkvi nebola žiadna kultúrna ani náboženská inštitúcia pre milosrdenstvo a obeť. „Nikto neveril, že bohov zaujímajú nejaké ľudské záležitosti“⁷. „Milosrdenstvo bolo vnímané ako charakterová chyba a s ľútosťou sa naň pohliadalo ako na chorobnú úchylku, pretože milosrdenstvo zahŕňa nezaslúženú pomoc či úľavu; je to v protiklade k spravodlivosti.“⁸

Preto, hoci kvôli moru tretina ríše hynula, lekári ušli na svoje vidiecke statky. Tí, ktorí mali príznaky choroby, boli vyhnaní zo svojich domovov. Kňazi opustili chrámy. No Stark zaznamenáva:

„Kresťania hlásali, že poznajú odpovede a predovšetkým podnikli potrebné kroky. Tieto odpovede zahŕňali odpustenie hriechov cez Krista a nádej večného života po smrti. Toto bol vzácny odkaz v čase zdravotníckej bezmocnosti a úplnej beznádeje.“⁹

Pokiaľ išlo o skutky, veľké množstvo kresťanov sa staralo o chorých a zomierajúcich. Ku koncu druhého moru biskup Dionýz z Alexandrie napísal list, kde chválil členov svojej cirkvi:

Väčšina našich bratov preukázala nekonečnú lásku a oddanosť, nešetiac seba a mysliac iba na tých druhých.

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

Nedbajúc na nebezpečenstvo prevzali zodpovednosť za chorých a starali sa o každú ich potrebu a slúžiac im v Kristovi odchádzali z tohto života pokojne a šťastne.¹⁰

UMLČANIE NEVŠÍMAVOSTI CISÁROV

V priebehu času táto medzikultúrna, Kristom udržiavaná starostlivosť o chorých a chudobných mala taký účinok, že mnohých zachránila pred všetko obklopujúcim pohanstvom. O dve storočia neskôr, keď rímsky cisár Julián (332-363) chcel opäť vdýchnuť nový život starovekému rímskemu náboženstvu a kresťanstvo vnímal ako narastajúcu hrozbu, frustrovaný napísal rímskemu veľkňazovi v Galácii:

Ateizmus (t. j. kresťanská viera) sa rozmohol najmä vďaka láskavej službe poskytovanej cudzincom a vďaka starostlivosti o pochovávanie mŕtvych. Je to poburujúce, že neexistuje ani jeden Žid, ktorý by žobral a že bezbožní Galilejci (t. j. kresťania) sa nestarajú len o svojich vlastných chudobných, ale aj o našich; kým tí, čo patria k nám, márne hľadajú pomoc, ktorú by sme im mali poskytovať.¹¹

UTÍŠENIE UTRPENIA, KTORÉ DOPUSTIL BOH

Nie je žiadny rozpor medzi vnímaním koronavírusu, ktorý dopúšťa Boh a vyzývaním kresťanov k podstúpeniu rizika, aby zmiernili utrpenie, ktoré koronavírus spôsobuje. Odkedy Boh po páde do hriechu podrobil svet utrpeniu a biede, nariadil, aby sa jeho ľud usiloval zachraňovať hynúcich, hoci on sám je ten, ktorý vyriekol rozsudok smrti za hriech. Boh sám prišiel na svet v Ježišovi Kristovi zachrániť ľudí pred jeho vlastným spravodlivým súdom (Rim 5:9). Taký je význam Kristovho kríža. Preto dobré skutky Božieho ľudu budú zahŕňať modlitby za uzdravenie chorých a za to, aby Boh stiahol svoju ruku a odvrátil pandémiu, a aby dal uzdravenie. Modlíme sa za situáciu s koronavírusom a pracujeme na tom, aby sme zmiernili utrpenie tak, ako sa Abrahám Lincoln modlil za ukončenie občianskej vojny a pracoval na tom, aby sa skončila, aj keď ju vnímal ako Boží súd:

V nádeji dúfame – úprimne sa modlíme – aby táto veľká vojenská pohroma rýchlo pominula. No ak je to Božia vôľa, aby pokračovala ďalej, kým sa všetko bohatstvo nahromadené počas 250 rokov rukami zdieraných otrokov potopí a kým každá kvapka krvi, spôsobená bičom, nebude splatená ďalšou kvapkou spôsobenou mečom

2. ČASŤ: ČO KONÁ BOH CEZ KORONAVÍRUS?

tak, ako to bolo povedané pred 3000 rokmi, stále musí platiť, že „Pánove súdy sú pravdivé a spravodlivé“.

Boh koná svoju prácu – a veľa z nej je tajomstvom. Aj my máme svoju prácu. Ak mu dôverujeme a počúvame jeho slovo, on spôsobí, že jeho zvrchovanosťou a našou prácou sa uskutočnia jeho múdre a dobré zámery.“

Kapitola 11

UVOLŇUJE KORENE, ABY BOLI ZASIAHNUTÉ NÁRODY

ODPOVEĎ 6

Počas pandémie koronavírusu Boh uvoľňuje korene „usadených“ kresťanov po celom svete, aby ich oslobodil pre niečo nové a radikálne a poslal ich s Kristovým evanjeliom tam, kde ho ľudia ešte nepočuli.

SPÁJAŤ KORONAVÍRUS s misiou sa môže javiť ako čudná predstava, pretože koronavírus zastavuje cestovanie, migráciu a pohyb misionárov. No nemám na mysli krátkodobé hľadisko. Boh si používa utrpenie a veľké otrasy v dejinách k tomu, aby sa jeho cirkev posunula tam, kam potrebuje ísť. Vnímam, že to urobí opäť ako súčasť dlhodobého dopadu koronavírusu.

PRENASLEDOVANIE AKO MISIJNÁ STRATÉGIA

Uvažujme, napríklad, ako Boh vyslal svoj ľud na misiu z Jeruzalema do Judska a Samárie. Ježiš dal svojim učeníkom pokyny, aby niesli evanjelium celému svetu vrátane „Jeruzalema, celého Judska a Samárie, až po kraj zeme“ (Sk 1:8). No podľa Skutkov 8 sa zdá, že celá misia sa zastavila v Jeruzaleme. Čo si to bude vyžadovať, aby sa cirkev vydala na misiu? Vyžiadalo si to smrť Štefana a následné prenasledovanie. Akonáhle bol Štefan umučený (Sk 7:60), vypuklo prenasledovanie:

„V ten deň sa začalo veľké prenasledovanie cirkvi v Jeruzaleme a všetci, okrem apoštolov, sa rozprchlí po krajoch Judska a Samárie... Tí, ktorých rozohnali, rozišli sa po okolí a hlásali slovo evanjelia“ (Sk 8:2-5).

Tak Boh spôsobil, že jeho ľud sa začal hýbať – kvôli mučeniu a prenasledovaniu. Konečne evanjelium počulo aj „Judsko a Samária“. Božie cesty nie sú naše cesty. Ale jeho misia je istá. Povedal to Ježiš. A jeho Slovo nemôže zlyhať. „...*Postavím svoju cirkev a pekelné brány ju nepremôžu*“ (Mt 16:18). „*Toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom*“ (Mt 24:14). Nie „*možno sa bude hlásať*“, ale „*bude sa hlásať*“.

PREKÁŽKY AKO STRATEGICKÝ KROK VPRED

Možno si myslíme, že pandémia koronavírusu je pre svetovú misiu prekážkou. Pochybujem o tom. Súčasťou Božích ciest sú často zjavné prekážky, ktoré nakoniec vyústia do veľkých výhod. 9. januára 1985 bol uväznený bulharský kongregačný pastor Hristo Kulichev. Jeho zločin spočíval v tom, že kázal vo svojom cirkevnom zbore napriek tomu, že štát tam určil iného kazateľa, ktorého kongregácia nezvolila. Jeho súdny proces bol výsmechom spravodlivosti a bol odsúdený na osem mesiacov väzenia. Počas uväznenia hlásal o Kristovi každým možným spôsobom. Keď ho prepustili, napísal: „Väzni aj väzenskí dozorcovia mali množstvo otázok a dopadlo to tak, že sme tam mali oveľa plodnejšiu službu než by sme mohli očakávať v cirkvi. Bohu sme lepšie poslúžili našou prítomnosťou vo väzení, než keby sme boli zostali na slobode.“¹²

Často sú Božie cesty takéto. Globálny rozsah a závažnosť koronavírusu sú príliš veľké na to, aby ich Boh nechal vyjsť nazmar. Poslúži to jeho neviditeľnému globálnemu zámeru svetovej evanjelizácie. Kristus svoju krv neprelial nadarmo. A Zjavenie Jána 5:9 hovorí, že krvou vykúpil „*ľudí z každého kmeňa, jazyka, ľudu i národa*“. Jeho utrpenie bude odmenené. A aj pandémie budú slúžiť na dokončenie Veľkého poverenia.

ZÁVEREČNÁ MODLITBA

Otče,

v našich najlepších chvíľach – a je to len tvoja milosť - ne-spíme v Getsemane. Bdieme a počúvame modlitbu tvojho Syna. On hlboko vo svojom vnútri vie, že musí trpieť. No vo svojej dokonalej ľudskej podobe volá: „*Ak je možné, nech tento kalich odíde*“. Rovnako hlboko vo svojom vnútri vnímame, že táto pandémia je v tvojej múdrosti určená na dobré a potrebné ciele. Aj my musíme trpieť. Tvoj Syn bol nevinný. My nie sme.

Aj napriek tomu spolu s ním vo svojej nie až takej dokonalej ľudskej podobe voláme: „Ak je to možné, nech tento kalich odíde“. Ó, Pane, urob rýchlo bolestivú, spravodlivú a milosrdnú prácu, pre ktorú si sa rozhodol. Nepredlžuj súd. Neodkladaj svoj súcit. Ó, Pane, podľa svojho milosrdenstva pamätaj na úbohých. Nezabúdaj na plač sužovaných. Udeľ uzdravenie. Udeľ zahojenie. Modlíme sa, aby si nás – tvoje úbohé, bezmocné tvory – oslobodil z tohto súženia.

Neprehliadni našu biedu a zármutok, ó, Pane. Očisť svoj ľud od bezmocnej zaujatosti pustým materializmom a zába-
vou bez Krista. Zbav naše ústa chuti na satanove návnady. Odstrihni nás od koreňov a pozostatkov pýchy, nenávisť a nespravodlivých ciest. Udeľ nám schopnosti búriť sa proti tomu, ako sme sami znevažovali tvoju slávu. Otvor oči našich sŕdc, aby sme videli a ochutnávali Kristovu nádheru. Nakloň naše srdcia k tvojmu Slovu, tvojmu Synovi a tvojim cestám. Naplň nás milosrdnou odvahou. A osláv svoje meno službou tvojho ľudu.

Vystri svoju ruku pre veľké prebudenie v záujme záchrany tohto hynúceho sveta. Nech nad touto generáciou nezaznejú hrozné slová zo Zjavenia Jána: „*Napriek tomu nerobili pokánie*“. Ako si zasiahol telá, zasiahni teraz spiace duše. Nedovoľ, aby zostali spať v tme pýchy a nevery. Vo svojej veľkej milosti prikáž týmto kostiam: „*Ožite!*“ A prived' srdcia a životy miliónov ľudí do radosti z večnej hodnoty Ježiša. V mene Ježiš. Amen.

ODKAZY

1. “1918 Pandemic (H1N1 Virus),” aktualizácia Marec 20, 2019, Centers for Disease Control and Prevention, <https://www.cdc.gov/flu/pandemic-resources/1918-pandemic-h1n1.html>.
2. Henry Martyn, *Journals and Letters of Henry Martyn* (New York: Protestant Episcopal Society, 1861), 460.
3. Martyn, *Journals and Letters*, 210.
4. John Lennon, “Imagine,” produced by John Lennon, Yoko Ono, and Phil Spector, Abbey Road, London, 1971.
5. C. S. Lewis, “The Weight of Glory,” in *The Weight of Glory and Other Addresses* (1949; repr., New York: Harper, 2009), 26.
6. Rodney Stark, *The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement Became the World’s Largest Religion* (New York: Harper, 2011), 113.
7. Stark, *Triumph of Christianity*, 115.

ODKAZY

8. Stark, *Triumph of Christianity*, 112.
9. Stark, *Triumph of Christianity*, 116.
10. Stark, *Triumph of Christianity*, 117.
11. Stephen Neill, *A History of Christian Missions*, 2nd ed. (New York: Penguin, 1986), 37–38.
12. Herbert Schlossberg, *Called to Suffer, Called to Triumph* (Portland, OR: Multnomah, 1990), 230.

Nastal čas, v ktorom sme sa stali svedkami toho, aký krehký je náš svet.

Základy, ktoré sa zdali byť pevné, začali sa otriasať. Mali by sme si položiť otázku: „*Máme pod nohami Skalu? Skalu, ktorá sa nepohne-nikdy?*“

JOHN PIPER

11.januára 2020 sa objavila prvá správa o prvej obeti nového koronavírusu (COVID19) v čínskej provincii Wuchan. 11.marca 2020 Svetová zdravotnícka organizácia (WHO) vyhlásila globálnu pandémiu. Uprostred týchto obáv a neistoty sa prirodzene natíska otázka, čo s tým robí Boh?

V knižočke Koronavírus a Kristus John Piper pozýva svojich čitateľov po celom svete postaviť sa na Skalu, ktorou je Ježiš Kristus, v ktorom naša duša môže pevne stáť vďaka suverénnemu Bohu, ktorý ustanovuje, riadi a vládne nad všetkými vecami, aby tak uskutočnil svoju múdre a dobré ciele pri tých, ktorí mu dôverujú. Čo Boh robí cez koronavírus? Piper na túto otázku ponúka šesť biblických odpovedí, poukazujúc nám na to, že Boh aj v tejto chvíli drží vo svojich rukách históriu.

JOHN PIPER je zakladateľom, vedúcim učiteľom internetovej platformy desiringGod.org a rektorom Bethlehem College & Seminary. Tridsaťtri rokov slúžil ako starší kazateľ v Bethlehem Baptist Church v Minneapolis, v štáte Minnesota, USA. Je autorom viac, ako päťdesiatich kníh, medzi inými *Desiring God*, *Dont Waste Your Life* (V slovenčine *Túžba po živote*, Porta Libri, 2004).

Vydavateľ:

HCJB GLOBAL SK o.z.,

Na Starej tehelni 11, 974 01 Banská Bystrica

www.radiologos.sk

ePub ISBN: 978-80-570-1942-8

PDF ISBN: 978-80-570-1941-1

MOBI ISBN: 978-80-570-1943-5